

KAÇAK REKTÖR

Türkiye'de yaşanan ekonomik kriz, Kıbrıs'ta ve öğrencileri de etkiledi.

Dövizin yükselişiyle birlikte okul paraları ve ev kiralari, öğrencilerin ve ailelerinin zaten kıt olan maddi gücünü daha da zora soktu ve bu kesimler mağdur oldu.

Yaşanan olaylar, pek de yabancı değil.

2001'de yaşanan devalüasyon, yine işçi, emekçi kesimleri dolayısıyla da öğrenciyi etkilemiş ve öğrenciler kitlesel eylemlere başvurmuşlardı.

Geçtiğimiz günlerde Doğu Akdeniz Üniversitesi öğrencileri, döviz artışı ve ev kiralariinin yükselişiyle ilgili bir eylem gerçekleştirdiler.

Sayfa 2'de

Kıbrıs'ta

SOSYALIST GERÇEK

Haftalık Siyasi Gazete

16 Haziran Cuma 2006, Yıl 10, Sayı:207 Fiyatı:1 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST

BİRLEŞİK-ÇEPHE HÜKÜMETİ!

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ

ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!

Sermayenin her alandaki saldırılarına karşı,

ÖRGÜTLÜLÜK!

Dünya genelinde krize giren ve giderek daha da ağırlaşan kapitalist sömürü ülkemizi de sarıyor!

Dövizdeki yükselme, enflasyondaki artış, maaşlardaki erime ve sermaye sınıfının çalışanları daha ağır bir şekilde sömürmek için sürdürdüğü saldırılar her alanda yeni mücadele mevzileri açıyor!

Güney Kıbrıs'taki inşaat sektöründe yaşanan sorunlar, güneyde örgütlü sendikaların işçilerden kopuk, onları bilgilendirme zahmetine dahi katlanılmadan ve emrivaki bir şekilde grev örgütlemelerine neden oluyor!

Güneyde üç yılı aşkın bir süredir çalışan binlerce Kıbrıslı Türkü sendikalı yapmak için ve iş güvencelerini sağlamak için kayda değer bir adım atmayan sendikalar greve katılmayanların grev kırıcı olacaklarını ilan ediyor!

Kuzeydeki durum ise güneyden farksız değildir. Kuzeyde inşaat sektöründe çalışan on binlerce Türkiye kökenli işçi köleliği arattırmayan bir şekilde sömürüye maruz kalıyorlar.

Kırk bin dolayında işçiyi kayıt altına alıp geriye kalan on binlerce işçiyi patronların sömürüsüne terk eden sözde emekten yana örgütler işçilere en büyük ihaneti yapıyorlar!

Ve son olarak Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde öğrencilerin yükselen döviz karşısında isyan etmeleri!

Tüm bunların kaynağı tekdir, yani sermaye sınıfının iktidarı olan kapitalist sistemdir!

Bu sorunlardan kurtulmanın, işçiler üzerindeki sömürü çarkını kırmanın, eşit, parasız, bilimsel bir eğitim sistemini kurmanın ve sağlık, çevre, belediyecilik vs. dahil tüm sosyal sorunları aşmanın tek yolu sosyalist üretim ilişkilerini kurmaktır!

Önümüzde iki seçenek vardır, ya var olan barbarlık sisteminin devam etmesine göz yummak,

Yada bu barbarlık sistemini yıkmak ve insanlığı özgürleştirecek olan sosyalist sistemi kurmak için örgütlü mücadeleye girmek!

Karar bizim!

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Haftanın Laf Ebeliği... "Avrupa'nın Anladığı Dil!"

KSG'nin Yorumu: 2006 Yerel Seçimler ve Ara Seçimleri propaganda süreci başlarken CTP'nin ortaya attığı slogan seçim dönemine damgasını vurmuş görünüyor! "Avrupa'nın Anladığı Dilden Konuşalım!" sloganını kullanan CTP ve CTP'nin bu sloganına karşılık seçime katılan tüm partilerin kullandığı "Avrupa o dilden değil, bu dilden anlar!", "Avrupa ile en iyi biz anlaşırız!" vs. gibisinden sloganlar aldı başını gidiyor! Kimse halkın anladığı dilden konuşma, ya da halka doğruları anlatıp desteklerini talep etme derdinde değil! Öyle ya sermaye sınıfının iktidarda olduğu kapitalist düzenlerde halkı kandırmanın ve onların desteklerini bir günlüğüne alarak sözde temsili demokrasi sistemi ile bir sonraki seçim gününe kadar halka sırt dönmeyen bir aracıdır seçimler. Seçim dönemlerinde herkes halktan yana olur, herkes halka hizmet verme değil ama, hizmet vermek için vaat etme yarışına girer.

Bu seçimlerde ise şu "Avrupa'nın anladığı dil" konusu daha çok vurgulanıyor! Acaba neden? Son 6 yıllık süreçte halkı kandıran, halkın emperyalizme bel bağlaması için her yola baş vuran ve günün sonunda tüm vaatleri boş çıkınca halkın emperyalistlere karşı dönmesini önleme kaygısına düşenler bu seçimlerde daha da zorlanıyorlar!

Her üç, beş ayda bir "Çözüm oldu, oluyor", "İzolasyonlar kalktı kalkıyor", "Sorunlar bitti bitiyor" gibisinden boş ümitlerle doldurulan halk her yeni hezimetle emperyalizmi daha da iyi tanıyor! E hal de böyle olunca bizim emperyalizme bellerinden bağlı partilerimiz bir yandan bu bağlıklarını artırırken, diğer yandan da halka "Bakin bizde onlara karşı sertleşiyoruz!" mesajları vermeye çalışıyorlar.

"Avrupa'nın anladığı dil" onların her zaman kullandıkları dildir, yani emperyalizme kulluk dilidir! Hiç birisi de bu dili bırakma niyetinde değildir, amaç bir seçim dönemini daha halkı en iyi şekilde uyutarak geçirmek ve sözde demokrasilerini devam ettirmektir.

Eğer amacımız tüm dünya halklarının çıkarlarına uygun olarak "Avrupa'nın anladığı dil"i konuşmaksa, hedef Avrupa halklarının diliyle konuşmaya çalışmak olmalıdır! Hedef tüm dünya halklarının dilinden konuşmak ve halklara savaş, açlık, uyuturucu, işsizlik kısacası kan ve göz yaşı reva gören emperyalizme karşı mücadele etmek olmalıdır!

Aksi halkı kandırarak ve insanlığa karşı suç işlemek demektir.

"Dünya halklarının anladığı emperyalizme karşı mücadele dilinden konuşmak" için var mısınız seslerimizi birleştirmeye?!

KAÇAK REKTÖR

Türkiye'de yaşanan ekonomik kriz, Kıbrıs'ı ve öğrencileri de etkiledi.

Dövizin yükselişiyse birlikte okul paraları ve ev kiralari, öğrencilerin ve ailelerinin zaten kit olan maddi gücünü daha da zora soktu ve bu kesimler mağdur oldu.

Yaşanan olaylar, pek de yabancı değil.

2001'de yaşanan devalüasyon, yine işçi, emekçi kesimleri dolayısıyla da öğrenciyi etkilemiş ve öğrenciler kitlesel eylemlere başvurmuşlardı.

Geçtiğimiz günlerde Doğu Akdeniz Üniversitesi öğrencileri, döviz artışı ve ev kiralari'nin yükselişiyse ilgili bir eylem gerçekleştirdiler.

Kıbrıslı, Türkiyeli, Arap öğrencilerin de içinde bulunduğu kalabalık kitle, sorunlarını DAÜ Rektörü Halil Güven'e aktarmak ve bir çözüm yolu aramak amacıyla yürüyüşe geçtiler.

Rektörlük binasında Halil Güven'i bulamayan öğrenciler, rektörün Mavi Salon'da Ev ve İşyeri Sahipleri Derneği üyeleri ile yükselen döviz konusunda toplantıda olduğunu öğrenince, Mavi Salon'a yöneltiler.

Rektörle görüşmek isteyen öğrencilerin karşısına okul güvenliği etten duvar örünce, öğrencilerin tepkisi yoğunlaştı.

Öğrencilerin sınır dışı edilme tehdidiyle yıldırılmaya çalışılması ise, rektörlüğün ne kadar demokratik olduğunun bir göstergesidir.

Bir okul rektörünün Ev ve İşyeri Sahipleri Derneği ile, öğrencilerinin böylesi yakıcı bir sorunu ortada dururken ne hikmetle görüşme yaptığı, öğrencilerin bu adada ev sahiplerinin en büyük "besin" kaynaklarından birisi olduğu gerçeği dikkate alındığında daha anlaşılır hale geliyor.

Öğrenci yerine ev sahipleri ile görüşmeyi tercih eden rektörün bu tavrı öğrencilerin elbette ki protestosuyla karşılaşacaktı.

"Rektör uyuma öğrencine sahip çık", "Müşteri değil öğrenciyiz", "Üniversite içinde sömürüye son" sloganlarının da atıldığı eylemde haklı talepleri için yola çıkan öğrencilerin karşısına okul güvenliğinin ardından polis de dikildi.

Rektörün eylemci öğrencilerle görüşeceğini söyleyip, öğrencileri iki saat kapının önünde bekletmesi ve ardından arka kapıdan adeta kaçması da, akademik bir "kışkırtma" olsa gerek!

Hem mağdur durumdaki öğrencilerle görüşmeyeceksin, hem öğrencinin karşısına polisi dikeceksin, hem de salonun arka kapısından kaçacaksın!

Ev sahipleriyle yapılan görüşme anlaşılabilir verimli sonuçlanmış!

İleri sürülen iddialar arasında, yurt parasını ödeyemediği için yurttan atılan öğrencilerin, ev kiralari'nin de ödeyememeleri durumunda okuldan hiçbir belge alamayacakları da var.

Rektörün salondan ayrılmasının ardından salona giren öğrenciler hazırladıkları bildiriye okudular ve durumu protesto ettiler.

Öğrenci sayısının hızla artmasına rağmen ev sayısının yetersiz kaldığının, barınma sorununun öğrencilerin korkulu rüyası haline geldiğinin belirtildiği bildiride, ev sahiplerinin fahiş kiralalarla öğrencileri sömürdüğü ve buna bir çözüm bulunması gerektiği ve olası bir çözümün de yeni yurtlar yapılmasından geçtiği vurgulandı.

Okul ücretlerinin dövizle bağlı olarak artmasını da protesto eden öğrenciler, bunu karşılayacak güçlerinin kalmadığını, yaz okulu fiyatlarının da indirilmesi ve bunların yanı sıra okul servislerinin ücretsiz olması gerektiğini belirttiler.

Bir kahvenin bile 1 YTL'ye satıldığı öğrenci kantinlerinde karın doyurmanın ekonomik sınırları aştığının da vurgulandığı eylemde, kantin fiyatlarının keyfe göre belirlenmesine karşı çıkıldı ve ücretlerde indirim yapılması gerektiği kaydedildi.

Dışarıya bilim yuvası olarak gösterilen üniversitenin esasında bir ticarethane olduğu ve herşeyin pazarlandığı, ve öğrencinin de müşteri olarak görüldüğünü de vurgulayan eylem sırasında Mavi Salon'a gelen DAÜ-SEN başkanı Ulaş Gökçe, rektörün sorunları çözemediğini, çünkü rektörün bu sorunların yaratıcısı

olduğunu belirterek öğrencilere destek verdi.

Rektör yardımcısının "neden sonra" Mavi Salon'a gelmesi ve öğrencilere taleplerinin Vakıf Yönetim Kurulu'na iletileceği sözünü vermesi ise, öğrencileri tatmin etmekten uzaktı.

Rektör yardımcısının talepleri iletme sözü, bu taleplerin kabul edileceği üzerine söz veremeyeceğini belirtmesiyle sonlanınca, öğrencilerin haklı taleplerinin karşılıksız bırakılma amacında olduğu da açıkça görülmüş oldu.

DAÜ öğrencileri, hakları için bir eylem düzenlediler.

Bu koşullarda öğrencilerin aç ve açıkta kalmaktan başka çarelerinin olmadığını vurguladılar.

Başka ülkelerde yaşanan kapitalizmin krizleri, emekçi halk başta olmak üzere ülkede yaşanan üniversite öğrencisini de derinden etkilemektedir. Bu etkinin kırılabilmesi ise, ne son dönemde sendikaların dillere pelesenk ettikleri "Euro'ya geçiş" ile, ne de kapitalizm sınırları içinde kalan diğer önermelerle çözümlenebilir.

Kapitalizm devam ettiği sürece, bu tür ekonomik krizlerin yaşanması ve krizler sonrasında halkın belinin daha da bükülmesi kaçınılmazdır.

Tüm bu gerçekler yanında DAÜ öğrencileri eğer birlikte ve örgütlü mücadele etmedikleri takdirde, haklı eylemleri rektörlük tarafından söndürülme tehlikesiyle karşı karşıyadır.

DAÜ-KÖB'ün CTP'liler tarafından naylon üyelikle ele geçirildiğini öne sürerek ayrı öğrenci örgütlenmeleri kurmak, varolan kitleyi ve öğrenci hareketini bölmeye yaramıştır.

Ama aynı şekilde DAÜ-KÖB, eylemde yaşanan gerginlikleri bahane ederek "biz de eylem yapmayı düşünüyorduk ama kaba kuvvetle, su şişesi fırlatmayla eylem olmaz" diyor ve eylem yapmaya veya varolan eylemle gücünü birleştirmeye şu an için yanaşmıyor.

DAÜ-KÖB içinde mücadele edilseydi, DAÜ-KÖB'ün de bu eyleme çekilme imkanı yaratılabilirdi ancak sekte bir

tavirli birlikten ayrılmak, bu ihtimali de sona erdirmiş görünüyor.

Tıpkı gerici sendikalarda örgütlenme zorunluluğu olduğu gibi, başka partiler tarafından ele geçirildiği iddia edilen öğrenci örgütlerinde de birliğin korunması, dışa karşı birlikte mücadele verilmesi, içte ise gerekiyorsa mücadelenin edilip yönetimin değiştirilmesine çaba harcanmak durumundadır.

DAÜ'de yaşanan eylem, herhangi bir öğrenci birliği ya da derneğin inisiyatifinde gerçekleşmemiş görünmektedir.

Öğrenciler, yakıcı sorunlar karşısında "kendiliğinden" bir araya gelmiş ve taleplerini haykırışlar, sorunlarına çözüm istemişlerdir.

Eylemler halen devam etmektedir. Ancak bu hareket tarzı devam ettiği müddetçe, eylemin birçok unsur tarafından kesilmesi ve öğrencinin birbirine kenetlenişinin kırılması ihtimal dahilindedir.

Kıbrıs'taki öğrenci hareketleri, acil talepleri için mücadeleye giriştiklerinde çok büyük oranda örgütlüseler haklarını kazanmışlar, örgütsüz ve kendiliğindenseler mücadeleleri dağıtılmış ve bozguna uğramışlardır.

Bu, on yıllardır süren öğrenci hareketlerinin bizlere gösterdiği bir sonuçtur.

Bu sonuç, dikkate alınmak durumundadır ki, örgütsüz, otonom, sözde bağımsız türden hareketlenmelerin varacağı nokta dikkate alınabilir.

DAÜ'lü öğrencilere verdikleri mücadelede desteğimizi sunuyor, uyarılarımızı dikkate alacaklarını umut ediyoruz.

Sivil Toplum, Sivil Toplum Örgütleri ve Kategoriler

Sol kesimde sivil toplum konusunda bir laf kalabalığı var ki ne anlatılmak istendiği tam bir karmasa... Aslında sivil toplum anlayışı karmasası sadece sol kesimlerde değildir. Bugünkü burjuva aydınları dahi sivil toplumun ne anlama geldiği konusunda görüş birliği içinde değildir.

Devrimci geleneğe sahip olan arkadaşlar da sivil toplum konusunda ikinci hatta üçüncü elde birşeyler öğrenmeye giriştiklerinde sivil toplumun ve onların örgütlerinin ne olduğu konusunda hasımları ile aralarında kesin çizgiler çizmeye girişirler. Hasımlarımızla aramızdaki görüş ayrılıklarını berrak bir şekilde ortaya koymak ve işçi-emekçi kitlelere bu ayrılıkları anlatmak hasımlarımızın hatalarını göstermek her devrimcinin görevidir.

Sivil toplum felsefesini göklere çıkaran bazı devrimcilerimiz kendilerine İtalyan komünist Gramsci'nin yazılarını örnek gösteriyorlar. Oysa Gramsci'nin ele aldığı konu devrimden önce işçi sınıfının kapitalizm-fasizm şartlarında mücadele yöntemlerinin örgütlenmelerinden söz ediyordu.

İyi de nedir bu sivil toplum dedikleri toplum?

Sivil toplum anlayışını ilk ortaya atan Alman burjuva idealist filozof Hegel'di. **Bürgerliche Gesellschaft** olarak adlandırdığı toplum, feodal toplumun tersine kan bağının belirleyici olmadığı burjuva rejimin var olduğu toplumdan söz ediyordu Hegel. Hegel endüstri ve ticaret meta ekonomisine dayalı bir toplumdan söz ediyordu. Diğer bir deyimle **sivil toplum burjuva kapitalist toplumdur** Hegel için...

Marx ve Engels sivil toplum diye adlandırılan toplumun sınıflardan oluştuğunu, toplumun ve de insalığın kurtuluşunun sivil toplumla olamayacağını ancak proletarya tarafından gerçekleştirilecek radikal bir devrimle olabileceğini daha

1847'de ortaya koymuşlardı. Kaybedecek hiçbirşeyi olmayan ve kitleleri kurtuluş için yüreklendirerek harekete geçirebilecek tek sınıf proletaryadır çünkü...

Burjuva toplum serbest rekabetçi döneminde feodalizme karşı demokrasiyi savunuyordu. Burjuva demokratik kurumların oluşması için canla çalışıyordu o dönemde...

Burjuva toplumlarda değişik sınıf ve tabakaların yanında farklı burjuva kesimlerin çıkar grupları kendi çıkarlarını ilerletmek amacıyla bir dizi kitle örgütlerini süreç içinde oluşturdular. İşçiler kapitalizm ortamında kendi yaşam koşullarını iyileştirmek amacıyla sendikalarda örgütlenirken esnaf ve zanaatkarlar, öğretmenler ve de işverenler kendi örgütlerini oluşturarak kendi çıkarları için kitleler arasında destek aramaya koyuldular.

İşçi sınıfının örgütlü ve başarılı mücadelesi bir dizi sınıf, tabaka ve gruplara mücadele konusunda öğretici oldu. Burjuva kapitalist üretim ortamında kendilerine daha iyi yaşam koşulları yaratmak amacıyla oluşturulan bir dizi örgütlerin (kültür derneği, kadın birlikleri, çevre örgütleri) yanında kapitalist rejimi kollayan sınıf ve katmanların burjuva-empyralist rejimi kollamaya yönelik örgütler de oluştu. Hem de gerici-fasist kesimlerin basını çektiği işçi sendikaları dahil bir dizi örgütler....

Sadece bunlar değil elbet... Emperyalist tekeller ve onların devletleri çıkar dalaşmalarında bir dizi burjuva rejimlere söz geçirmede zorlandığında ya da yeni siyasetini hayata geçirmek amacıyla değişik dallarda faaliyet yürüten bir dizi örgütün oluşturulmasına ön ayak olurlar, finanse ederler, hatta bulunduğu ülkedeki rejimin saldırıları karşısında bu örgütleri kollarlardı. Henüz ciddi siyasi bilinç kazanmamış kitleler, özellikle de gençler kapitalizmi yıkmaya yönelik olmayan bu örgütlerin içerisinde rol alarak istemeseler de

tekellerin hizmetine girerler. Hatta bazıları herhangi bir resmi örgüt oluşturmada bile faaliyet gösterirler. Kıbrıs'ta **Fullbright "bi-communal activities"**, **tech4peace** gibi faaliyetler resmi örgüt oluşturmada yürütülen böyle örgütlerdir.

Devletin kurumlarına doğrudan bağlı olmadan oluşturulan bu örgütler NGO (Non-Governmental Organisation) olarak da biliniyor. Hatta bazı NGO'lar devlet kurumlarının bir parçası olmasalar da devlet tarafından sağlanan maddi ve manevi olanaklarla faaliyetlerini sürdürürler.

İyi de sorun nerede?

Burjuva kapitalist toplumda çeşitli amaçlarla bir dizi örgütler karsı karsıyız. Bu örgütlerin bazıları mesleki (örneğin, KTMMOB, Tabibler Birliği) örgütlerken bazıları sınıf örgütleri olarak (işçi sendikaları) karsımızda duruyor.

Bu örgütlerin tümü bir yandan aynı kategoride iken diğer yandan aynı kategoride değildirler.

Bu örgütlerin tümü de kapitalizm şartlarında temsil ettikleri sınıf ya da kitlenin çıkarlarını savunduklarından hepsi de **sivil toplum örgütleri**dirler. Çünkü amaçları kapitalizmi değiştirmek değildir. Hepsinin de amacı mevcut üretim ilişkileri ortamından mümkün olduğunca en iyi şekilde yararlanmak.... Yani hepsi de **sivil toplum kategorisinde**...

Bazı arkadaşlarımız bu tanımlama karşısında isyan edebilirler. Böyle bir tanımlamanın olamayacağı konusunda asiri derecede ısrarcı olan arkadaşlar da vardır. Oysa arkadaşlarımız konuyu metafizik değil de diyalektik açıdan ele alsalar konu çok daha kolay anlaşılır.

Bu örgütlerin bazıları gericilerin, emperyalist tekellerin yani mevcut rejimlerin koltuk deynekleri görevini görürken bazıları ise kitlelerin mevcut sistemin sınırlamalarının insanlık için ne kadar utanç verici olduğunu ve bu sınırların azıcık dahi gevsetilmesi

için mücadele sergilerler.

Çalışanların ya da temsil ettikleri kitlelerin daha iyi bir ortamda yaşamaları için çeşitli kollarda mücadele verirler. Bu ekonomik, kültürel hatta siyasi mücadele bile olabilir. Bu ikinci grup sivil toplum örgütleri ile birinci grup sivil toplum örgütleri bu noktada farklı kategorilere aittirler. Diğer bir deyimle bir grup sivil toplum örgütü **empyralizm gericiğinin kategorisine** diğer grup sivil toplum örgütleri ise **demokratik kitle örgütü** olarak adlandırılan **kategoriye** aittirler.

Mümkündür, düne kadar gericilerin kontrolünde ve etkinliğinde olduğu bir sivil toplum örgütü temsil ettiği kitlelerin siyasi bilincinin artması ve radikallesmesi sayesinde gericileri devre dışı bırakabilir. Daha düne kadar emperyalizm gericiği kategorisinde olan bu sivil toplum örgütü yeni ortamda demokratik kitle örgütü sivil toplum örgütü kategorisine dönüşebilir. Örneğin, Türk-Sen'in Kıbrıslı Rum ve Türk işçilerin ortak örgütlenmesine karşı olarak, TMT himayesinde sovenist amaçlarla kurulduğunu, yani emperyalizm gericiğinin emrinde olduğunu kim bilmez ki? Oysa aynı Türk-Sen 2000'lerin basında gelisen kitle hareketi karşısında sovenist yaklaşım yerine Kıbrıslı Rum ve Türklerin burjuva ortamda barış içinde yaşamalarını savunanlardan birisi oldu.

Metafizik dünyada her şey sabit dururken diyaetik yaşamda her şey değişime uğruyor. Eski yerine yeni, geçmişi temsil edenin yerine bugün zayıf olan ama yarın güçlenecek olan geleceği temsil edenler yerlerini alırlar. Gericiler tüm gayretlerine karşın ilerici ve devrimcilerin, yani geleceğin, zaferini durduramazlar.

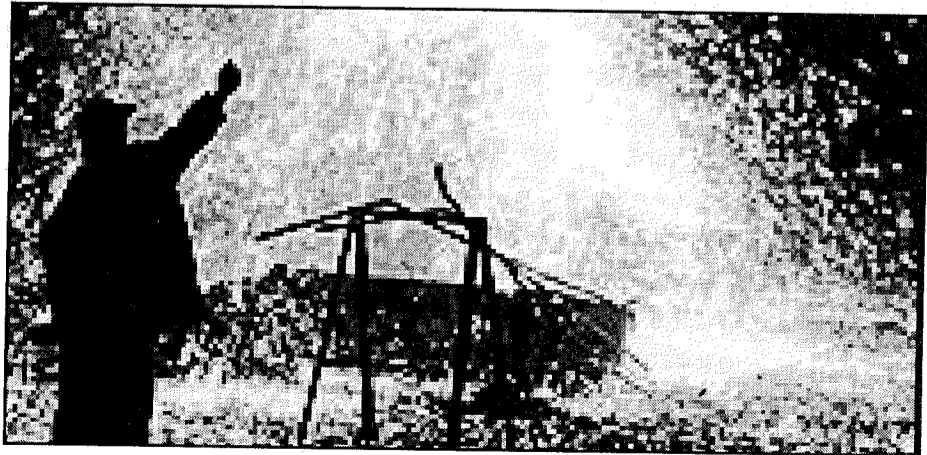
Ve sivil (burjuva) toplum örgütü olan örgütlerin birçoğu proletarya devriminden sonra nitelik değiştirerek sivil topluma karşı olan, proleter devletin yanında yerlerini alan örgütler durumuna dönüşecektir.

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyorum,
İşçi Sınıfının Verdiği
Vergilerden Elde Edilen
Kaynaklarla Sermaye Sınıfı
Daha da Güçlendiriliyor!**

EMEĞİN RESMİ

Londra Mektubu

Elif Kara

Kapitalist Kriz Sistem
Savunucularını
Canileştiriyor

Geçen sayıdaki Londra Mektubu'nun sonunda İngiliz medyasının yavaştan yavaştan Doğu Londra'daki polis baskınında birşey bulunmadığı konusunda yazıları vermeye başladığını yazmıştım. Verdikleri bilgi da doğru çıktı. Silahlı polisin sabaha karşı Forest Gate'deki sokağı tutup bir eve zorla girdiği, soru sormaya çalışan ev sakinlerine silahını doğrulttuğu ve hatta çektiği ve de birini yaralayarak tutukladığı iki kardeşi bir hafta sorgu için polis istasyonunda tuttuğu ve de neticede birşey bulamadığı için serbest bıraktığı artık resmen doğrulandı.

Yapılan baskın İngiliz Gizli Servisin verdiği bilgiye dayandırılıyor İngiliz Polis Teşkilatı tarafından. Gizli Servis "Forest Gate'deki bu evde terörist faaliyetler yürütülüyor" demiş. Bunun üzerine Polis Teşkilatı da tamı tamına 250 tane polisi bu evi işgale gönderdi. Londra'daki normal evleri, yani zenginlerin yaşadığı köşkler dışındaki evleri bilenler bu evlere yanyana durmak şartıyla en çok 50 kişinin zor sığıdığını bilecekler. 250 polisin eve girebilmesinin imkanı yoktu. Gene de bu iş için 250 polis gönderildi. Açıklamalara göre zaten eve 10 polis girmiş. Bugüne kadar da sadece iki kardeşten söz edildi ancak bugün bir kızkardeşin de silah zoruyla polis vanına taşındığı bildirildi. Daha doğrusu kardeşlerinin

serbest bırakılması ardından açıklama yapan kız aynı gece yaşadıklarını ve silah zoruyla polis vanına taşındığını açıkladı. "Beni evin dışına çıkarıncaya kadar polis olduklarını anlamamıştım. Silahlı soyguncu olduklarını tahmin etmişim. Tabii dışarda polisleri ve arabalarını görünce polis olduklarını anladım" diyor kız açıklamasında. Korkunç anlar yaşadıklarını, konuşmalarına, soru sormalarına izin verilmediğini, kardeşinin polis tarafından vurulduğunu anlatan kız tüm bunlar için İngiliz Polis Teşkilatı'nı dava edeceklerini de bildirdi.

Londra'da son yıllarda trafiği düzenleme adı altında yollara kamera yerleştirilmesi çok ilerledi. Bilhassa ana caddeler üzerinde hemen hemen her köşe başında bir kamera vardır. Polis bir dizi olayları bu kameralar vasıtasıyla çözmektedir. Gizli servis bu ailenin hareketlerini kontrol altında tutmak istese en azından bu kameralar vasıtasıyla ne halt ettiklerini gün be gün değil an be an bilebilirdi. Ve de emin olduktan sonra da bu baskını düzenleyebilirdi. Diğer taraftan telefonların dinlenmesinin, internetin kontrol altında tutulmasının kararnamesi de geçmiş durumdadır. Kimsenin gizlisi saklısı gizli servis istedikten sonra anında kalamaz. Fakat geçirilen yeni terörizm yasasına göre polisin

baskın düzenlemek için kendilerine zarar verici eylemlerde bulunacaklar için emin olmasına gerek yoktur. Önce şüphelendiklerini veya birisi tarafından ihbar edileri sorguya alıp sonra delil aramasına girişmesinin hukuken yolu açılmıştır. Sorguya alma dediysem bu sadece sorgulamakla da sınırlı değildir. Mesela geçen sene 7 Temmuz Londra bombalanması ardından Mendelez isimli bir genç terör zanlısı diye vurularak öldürülmüştü. Daha sonra yapılan araştırmalarda zanlı olmadığı ortaya çıkmıştı. Bu konuyu gene bu sütunlarda epey incelemiştik.

Tüm bu Terör Yasası'na dayandırılarak yapılan ve de yapılacak olan gelişmelerin bir tek şeye hizmet etmesine dikkat etmektedirler; sistemin zarar görmemesine. Olaylar yaşanıyor ardından da açıklamalar geliyor. "tüm yapılanlar halkın iyiliği içindir" diye bir kişi veya birkaç kişi zarar görmüş önemli değildir diyorlar dolaylı olarak. Bir de medya şimdi Mendelez'in öldürülmesinde olduğu gibi polis şefinin istifasını istiyor. Terör Yasası'nın geçmesine ses çıkarmayan medya Yasayı uygulayanı günah keçisi yapmak istiyor ve bu şekilde gene de yasanın sorgulanmasının önünü keserek hizmet ettikleri sistemin krizini önleme peşindedirler. Diğer bir teşvik daha geliyor medyadan; "polisi dava edin". "Bu şekilde baskın mı olur?" diye de soruyor bazıları. Ülkede demokrasinin varlığının, kişisel hürriyetin varlığının ispatı peşine düşerken diğer taraftan da kendi tirajlarını artırma peşinde olaraktan.

İki ucu pis deynek derler ya. Kapitalizmin şu an içinde bulunduğu durum da bu. Düşükleri bu kriz arttıkça her gün daha da saldırganlaşan rejim yeni yeni çıkış yöntemleri deneyerek varlığını korumaya devam ediyor. Bu saldırganlığın faturası da halka çıkarılıyor. Ama nereye kadar?....

95'inci ILO Konferansı

İngilizce adı International Labour Organisation (ILO) olan ve Türkçe'de Uluslararası Çalışma Örgütü olarak bilinen örgüt 95'inci Konferansını 31 Mayıs-16 Haziran tarihleri arasında İsviçre'nin Cenevre kentinde yapıyor.

3 bin delegenin katıldığı Konferans'a her ülkeden hükümetler ikişer, işveren temsilcileri ile sendikalar da birer delege ile katılıyor.

ILO konferansına ülkelerinde işçi haklarına azami saldırılarıyla ün yapmış devletlerin devlet başkanları da konuşmacı olarak katılıyor.

Katılımcılar dikkate alındığında ILO'nun kapitalizmin çıkarları yönünde işçilerin temsilcisi sendikaları anlaşmaya zorlamaya yönelik olduğu açıkça görülüyor.

Türkiye ve Yunanistan'ın yanında Kıbrıs Cumhuriyeti'nden de geniş

sendika temsilcilerinin katıldığı Konferans'ta Kuzey Kıbrıs'tan ILO tarafından tanınan sendikaların katılmayı dikkat çekicidir. Bu da kuzey Kıbrıs'taki sendikaların işçilerin çıkarları için her alandan mücadeleye ne kadar az önem verdiğini gösteriyor.

Bu yılki ILO Konferansı özellikle iş sağlığı ve güvenliğine ağırlık veriyor. Çocuk işçi konusunda büyük ilerleme kaydedildiğini ilan etse de 8 yıl önce çocuk işçilerin çalıştırılmaması yönünde aldığı kararın henüz daha hayat bulmadığı açıkça kabul ediliyor.

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nde çocuk işçilerin çalıştırılmaması kısa sürede (2-3 yılda) başarılı olmuş olmasına karşın

21. yüzyıl kapitalizm-emperyalizm hala daha azami karlarını çocukların sırtından elde etmeye devam ediyor. Ve ILO hükümet ve işverenlerle sözde uzlaşarak çocuk

emeğinin

sömürülmesini durdurmak istediğini de ilan etmekten geri durmuyor.

Gelişmiş kapitalist ülkelerde günün 24 saatinde ve haftanın 7 gününde çalışma yasalarının

'esneklik' çerçevesinde uygulandığına atıfta bulunan ILO bu durumun işyerlerinde işçi- işveren arasında çatışmalara neden olduğunu kabul etmek zorunda kalıyor. ILO yeni çalışma koşullarında işveren, sendika ve hükümetlere 'işyeri huzuru aşkına'

yeni uzlaşma yöntemleri bulmaya çağırıyor. Diğer bir deyimle işçilerin 24 saat 'esnek' çalışmaya devam etmek zorunda olduklarını ilan ediyor.

İyi de patronların bu azılı kar dürtüsü karşısında işçilerin mücadelelerini yüksetmesi kime zarar verir? Patronlara...

Patronların bu azılı kar dürtüsü karşısında işçilerin mücadelelerini yüksetmesi kimin rejimini tehlikeye sokar? Patronların...

Patronların bu azılı kar dürtüsü karşısında işçilerin mücadelelerini yüksetmesinin işçilerin iktidara yönelmelerini de doğuracağını ILO yöneticileri çok iyi görüyor. ILO yöneticileri emek ve sermaye arasındaki antagonizmayı değişik yöntemlerle örtmeye çalışsa da, kısa vadede sendika ağalarını yanlarına alsalar da bunu uzun vadede başaramayacaklar.

GAZETELER

*Gazeteler, Belediye başkan adaylarının seçim propaganda dönemlerinde 600 Milyar civarında harcama yaptıklarını yazıyor da, bu adayların yanında çalışan işçilere ne kadar maaş verdiğini, bu seçim döneminde savurulan para kimlerin emeğinin karşılığı olduğunu yazmıyor.

*Gazeteler, Belediye başkan adaylarının gazetelere verdikleri paralı ilanların tanesinin günlük her gazete başına, 1 Milyar olduğunu yazıyorlar da bu derenin suyunun nereden geldiğini ve bu ülkede asgari ücretin 720 YTL olduğunu yazmıyor.

*Gazeteler, bir gazetenin yazarının kendi kendine bomba koyduğunu yazıyor da, Cumhurbaşkanı Sn Talat'ın evine bomba koyanların hala bulunmadığını yazmıyor.

*Gazeteler, Sn Cumhurbaşkanı Talat'ın Almanya'da bir dizi görüşme yaptığını ve geleceğimiz(!) için yararlı olacağını yazıyor da, TC Cumhurbaşkanı Sezer'in 'ben Talat'a Maraş'ı pazarlık konusu yapması için izin vermedim' demesini yazmıyor.

*Gazeteler, TC ve Yunanistan Dışişleri Bakanlarının görüşmelerini yazıyor da, bu görüşmeden sonra çanağın yine bizim başımızda kırılacağını yazmıyor.

*Gazeteler, Sn Başbakan Ferdi'nin hala daha 'Birleşik Kıbrıs' vizyonundan vazgeçmediğini yazıyor da, o zaman bu garantörler 'neyin nesi, kimin fesi' yazmıyor.

*Gazeteler, Sn Maliye Bakan'ın Haziran ayı içerisinde geriye dönük maaşları ödeyeceğini yazıyor da, bunun ilgili Bakan'ın asli görevi olduğunu ve hatta ödemediği gecikmeden dolayı da, gecikme zammı ödemesi gerektiğini yazmıyor.

*Gazeteler, Sn Maliye Bakan'ın Haziran ayı içerisinde geriye dönük maaşları ödeyeceğini yazıyor da, bu paranın nerden geldiğini ve bu para karşılığında daha ne kadar diyet ödeyeceğimizi yazmıyor.

*Gazeteler dövizin hergün yükseldiğini ve cebimizdeki paranın gün geçtikçe eridiğini yazıyor da, 'Devlet' olduğunuzu iddia ediyorsanız eğer kendinize ait paranızın olması

gerektiğini ve eğer kendi paran yoksa, 'parayı verenin düdüğü çaldığını' yazmıyor.

*Gazeteler, Sosyal Güvenlik ve Genel sağlık sigortasından bahsediyor da, mevcut Sosyal Sigortalar Fonu babasının çiftliği gibi kullananların kim olduğunu yazmıyor.

*Gazeteler, hergün trafik kazalarının can almaya devam ettiğini yazıyor da, sermayenin daha fazla kar için insan yaşamını hiçe sayarcasına daha süratli araba ürettiklerini ve onlar için önemli olanın insan yaşamı değil de daha fazla kar olduğunu yazmıyor.

*Gazeteler, güney Kıbrıs'tan gelecek olan gıda maddelerinde çeşitli hastalıklar olabileceğini yazıyor da, 3 Yıldır Alayköy halkına zehirli su verdiklerini yazmıyor.

*Gazeteler, hergün hava ve deniz limanlarında uyuşturucu yakalandığını yazıyor da, bu uyturucuların arkasında hangi Baba'ların olduğunu yazmıyor.

*Gazeteler, hergün emlak reklamları ile dolup taşıyor da, bu emlak sektörünün arkasında hangi emlak mafyaları olduğunu, ülke topraklarının kimlere peşkeş çekildiğini yazmıyor.

*Gazeteler, Dünya kupası maçlarında oynan top'un değerinin 250 Dolar civarlarında olduğunu yazıyor da, bu topu üreten işçilerin aylık maaşlarının 250 Dolar bile olmadığını yazmıyor.

*Gazeteler, milyarlarca dolar harcanarak yapılan dünya kupası oranizasyonunu yazıyor da, günde 15 saat çalışan bir işçinin yorgunluktan bittiğini ve anasının...

*Gazeteler, bilmem hangi 'ünlünün'sevgilisine bilmem kaç milyarlık hediye aldığını yazıyor da, bir işçinin akşamları evine ekmeğe götürmemenin ezikliği içerisinde olduğunu yazmıyor.

Kısacası bu gazeteler çok şey yazıyorlar da, esasında hiçbirsey yazmıyorlar, sadece sayfaları dolduruyorlar. Onlar da bizim, hem düşüncelerimizi, hem de değer yargılarımızı sömürüp yok ediyorlar. Kısacası sahipleri emeğimizi, sahiplerinin sesi olanlar da beynimizi sömürüyor.

İşçiden Mektup

Derviş BİLGE

"ÇOK TEORİK" ve "GEÇMİŞE TAKILMAK"...

Elinizde şu anda okuduğunuz gazetenin sayfalarının günümüz Kıbrıs'ına uymadığını ve hiç bıkıp usanmadan aynı şeyleri yazdığımızı söylüyor bazı arkadaşlar. "Yazar ve yazılar farklı ama içerik aynı, usanmadınız mı aynı lak lak'tan?"

Geçmiş yıllarda ve on yıllarda devrimci basın şu an KSG'de yazılanlarla aynı, benzer içerikte oluşu bir noktaya kadar doğru olabilir.

Bu arkadaşların eleştirisi güzel bir gelişme, en azından eleştirmeyi öğrenmişiz ve yanlış olan kimse onun doğru siyasi çizgiye gelmesine yardımcı olacağı fikri hala geçerliliğini koruyor, tabii niyet kavga etme veya çamur at izi kalsın mantıksızlığı değilse...

Eleştiri deyince köşe bucağın kaçan lafazan "devrimciler" teorik tartışmalardan kaçıyorlar, yapılan her pratiğin gerçekte teorinin eseri olduğunu reddederler ve sınıfsal mücadeleden kaçışın teorisini yaparlar.

Yukarıdaki eleştirinin amacı da kaçışın teorisidir belki. Bu eleştiri "70'lerde de aynı şeyler yazılıyordu gazetelerde, 2006'da yine aynı şeyleri yazıyorsunuz. E sıkıldık artık!" türünden söylemler kullanıyorlar.

Kapitalist sistemin '70'li yıllarda varlığı ortada iken, o dönemde gazetelerde emek-sermaye çelişkisinin anlatılması yanlış mı yani? Ya da hakkını arayan, grev yapan işçilere polis, asker ya da sivil faşistlerin saldırılarını yazmak yanlış mı? Ve devamında kapitalist emperyalist sistemin hala varlığını koruduğu ortadayken, 2006 yılında yine sosyalistlerin görevi, emek-sermaye çelişkisini işçiye emekçiye göstermekte, devrimci basına ve kuruluşlara yapılan, yapılacak saldırıları yine yazmak görevimizdir.

Marksizm-Leninizm adına Marksizm-Leninizm'i piç etmeye çalışanları da yazıp anlatmak görevimizdir.

Çünkü yıl 2006, ve hala kapitalizm, emperyalizm var. Kıbrıs ve dünya halklarına ezgiyi, cefayı, sömürüyü, ölümü, parçalanmayı, aç kalmayı, hissedilebilecek son damlasına kadar yaşatıyor. Bu büyük gerçek varlığını devam ettirirken, kendimize sosyalist diyeceğiz, ama tüm bunlara da kulaklarımızı ve gözlerimizi kapatacağız. Bu mümkün mü?!

Mümkünse, bir zahmet sosyalistlikten, işçi sınıfının iktidar mücadelesinden vazgeçtiğimizi ve yukarıda saydıklarımızı yaşatan kapitalizmle-emperyalizmle el ele, kol kola olduğumuzu da açıklayıverelim. İkili oynamak yerine, böylesi bir davranış daha dürüstçe olacaktır bence.

Peki ya yapmayanlar?

Yapanlar dürüstçe davranmışsa, yapmayanlar dürüst değildir o halde...

Değerli yoldaşım,

Biz sosyalistlerin görevi bellidir. Var olan her durumu Marksizm-Leninizm'e göre yorumlayıp, işçi ve emekçilerin yararı çerçevesinde kaleme alıp yazmaktır. Aksi olamaz. Kapitalizm oldukça, biz de çelişkileri yazacağız. Burjuvazinin "demokrasi" maskesini düşürmek, doğrudan demokrasiyi kurmak için!

Kıvılcım Yayıncılık Tarafından Yayınlanan Kitap ve Broşür Listesi: Bu yayınlara ulaşmak isteyen okurlarımız gazetemizin telefonlarından (0392 22 70 680) bizlere ulaşabilirler.

Hamur Kağıda Ciltli Yayınlar:

- Kıbrıs Sorunu. 120 Sayfa. 5 YTL.
- Bilgisayar Çağında İnternet'in Ağında. Nusret Şen. 94 Sayfa. 4 YTL.
- Bir Önceliğin Ne Önemi Var Ki?. Nusret Şen. 78 Sayfa. 4 YTL.

Hamur Kağıda Broşürler:

- Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele I. Kitap. Ahmet B. 153 Sayfa. 4 YTL.
- Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele II. Kitap. Ahmet B. 112 Sayfa. 4 YTL.
- Kısa Derler (Diyalektik, Ekonomik Yasaların Nesneliliği, Teori ve Pratik, Teori-

Program-Strateji-Taktik, Devrim Aşamaları, Devrim ve Reform, Milli Mesele, Parti Kavramıyla İlgili Tezler, Parti Yapısıyla İlgili Tezler, Parti İşleyişiyle İlgili Tezler, Partinin Gelişme Süreciyle İlgili Tezler). 25 Sayfa. 3 YTL.

- Rusya'da İşçi Sınıfı Hareketinin Gelişmesi ve Marksist Bir Parti İçin Mücadele (1870-1903). 46 Sayfa. 3 YTL.

- SBKP(B) Tarihi Kısa Ders'in Yayınlanması İle Bağlantılı Olarak Parti Propagandasının Örgütlenmesi Üzerine SBKP(B) M.K. Kararı. 25 Sayfa. 3 YTL.

- Stalin Komünizmdir, Stalin İnsanlıktır. 58 Sayfa. 3 YTL.

- Bir Sovyet Otomatik Fabrikası. A. Erivanski. 86 Sayfa. 4 YTL.

- Annan Planı, Strateji ve Taktik. 13 Sayfa. 2 YTL.

- Kıbrıs Sosyalist Partisi Programı ve Tüzüğü(I. Olağan Kongre'de Onaylanan Değişikliklerle). 43 Sayfa. 3 YTL.

- Kıbrıs Sosyalist Partisi I. Olağan Kongresi Faaliyet Raporu ve Mesajlar. 48 Sayfa. 3 YTL.

KONTR-GERİLLA

Sayı 206'dan Devam...

"İşin" Türkiye Ayağı

Kontr-Gerilla teşkilatı, emperyalist kampta yer alan tüm ülkelerde olduğu gibi Türkiye'de de kuruldu. **M. Kemal'in** kurdurduğu gizli servislerin faaliyetleri (Mustafa Suphilerin katledilmesi, birçok muhalifin vurulması, asılması, ortadan kaybedilmesi vb.) de **ilkel bir Kontr-Gerilla örneği** olarak adlandırılabilir ancak, sistemli ve modern anlamda bir Kontr-Gerillanın ülkedeki varlığı kimi iddialara göre **27 Mayıs** darbesinin ardından kurulan **Özel Harp Dairesi** ile, kimi iddialara göre ise **1971 ihtilalinin** ardından işkenceli sorgularıyla meşhur olan **Ziverbey Köşkü** ile gündeme geldi. Kürt Ulusal Mücadelesi'nin yükseldiği dönemlerde kurulan **JİTEM**'in de Kontr-Gerilla teşkilatı olduğu iddia edildi, ediliyor. Başka bir iddiaya göre ise bu örgüt Türkiye'de 1952 yılında ve "Seferberlik Tetkik Kurulu" adıyla örgütlendi. Eyleme geçtiği dönemden itibaren Kontr-Gerilla diye tanındı. Daha sonra **Özel Harp Dairesi** adını aldı. Son dönemde ise **Özel Kuvvetler Komutanlığı** adını taşıyor. Diğer bir adı da "**Beyaz Kuvvetler...**" Her ne şekilde gündeme gelmiş olursa olsun, Türkiye'deki Kontr-Gerillanın varlığı ve faaliyetleri, devlet adamları tarafından bir sır gibi saklandı, konunun üzerine düşülmesine müsaade edilmedi. Örneğin; **Ecevit**'ten "Kontr-Gerillanın üstüne ilk giden başbakan" olarak söz edilir. Ancak aynı Ecevit, Kontr-Gerillacıların hamileri ABD ile anlaşmazlığa düşüp, ABD'den gelen para yerine örtülü ödenekten parayı tercih etmeleri ve bu durumu başbakan Ecevit'e iletmeleri karşısında, Ecevit ne bu durumu zamanında ifşa edebilmiş ne de örtülü ödenekten böylesi katliam çetelerine para vermeyi reddedebilmiştir. Örneğin **Süleyman Demirel**, Kontr-Gerilla ile ilgili çıkan haberlere karşı sert bir tavır takınarak Kontr-Gerillayı korurken, **İnönü** Kontr-Gerillanın üzerine gidilememesinin nedeninin

kendilerinin iktidar olmamasında olduğunu belirtmiştir. Halbuki aynı İnönü, Kontr-Gerilla tartışmalarının üzerinden çok kısa bir zaman geçmesinin ardından Süleyman Demirel ile birlikte bir **koalisyon** hükümeti kurmuş, yani hükümet olmuştur! Hükümete gelen İnönü, Kontr-Gerilla konusunda tekrar "**yan çizmiş**" ve "**ortaklığımızı tehlikeye atar**" diyerek Kontr-Gerillanın üzerine gitmemiştir. Bu tür örnekler elbette çoğaltılabilir. **Derin devlet**, Türkiye'yi asıl yöneten güç diye tabir edilen bir organizasyonun üzerine, yine Kontr-Gerillanın onayıyla hükümete gelenler elbette gidemezler. Kontr-Gerillanın Türkiye gündemine "adam akıllı" oturması, yukarıda belirttiğimiz üzere **Ziverbey Köşkü sorgulamalarında** gündeme gelmiştir. O dönem Ziverbey Köşkü'nde sorgulanmakta olan, şimdilerin **Kızılemlacılarından** Cumhuriyet gazetesi yazarı **İlhan Selçuk**'un dilinden Kontr-Gerillayı dinleyelim; "**Beni sorgulayanlar bana dediler ki; İlhan Selçuk, Genelkurmay Başkanlığına bağlı Kontr-Gerilla örgütünün karşısında bulunuyorsun. Sen bizim tutsağımızsın. Burada anayasa babayasa yoktur. Örgüt seni ölüme mahkum etmiştir. Sana istediğimizi yapmaya yetkiliyiz. Buraya getirilmen örgüt kararıdır. Seni Marksist, Leninist, Komünist biliyoruz. Eğer konuşur ve böyle olduğunu itiraf edersen hakkında hayırlı olur.**" Özel Harp Dairesi bünyesinde olduğu iddia edilen Kontr-Gerilla'nın (diğer iddialara göre, Özel Harp Dairesi'nin bizzat kendisi Kontr-Gerilladır) duruşu, dünyadaki diğer Kontr-Gerilla teşkilatlarıyla yakın benzerlik göstermektedir. Kontr-Gerilla'nın duruşu kimi çevrelerce "**Sadece yurt içinde, işgal edilmiş bölgelerde geride kalarak veya düşman gerisine sızarak halka dayalı bir mukavemet oluşturmak ve silahlı kuvvetlerin hareketına destek olmak**" olarak adlandırılrsa da, teşkilatın görevinin Türkiye'nin

emperyalist zincirden olası bir kurtuluşuna, **sosyalist ve devrimci hareketlerin güçlenip iktidara talip olması** gibi tehlikelere karşı **gayri nizami harp** ile mücadele etmesidir. Amaç, ülkenin bağımsızlığını ve patronların iktidarına son vermeyi isteyenlerin mücadelesi olduğu oranda, bu tür teşkilatların özellikle ABD emperyalizmi tarafından beslenmiş olması kaçınılmazdır. **Özel Harp Dairesi'nin (Kontr-Gerillanın) ABD temsilciliği ile aynı binada bulunduğu**, Ziverbey Köşkü'ndeki işkenceli sorgularda kullanılan işkence aletlerinden, yataklara kadar birçok malzemenin **ABD malı** olduğu, hatta **fiyat etiketlerinin** dahi üzerlerinden sökülmediği gerçekleri dikkate alındığında, **NATO-ABD-İngiltere** ittifakının tüm dünyada uyguladığı savaş yöntemlerinin Türkiye'de de Kontr-Gerilla adıyla yürürlükte olduğu görülebilir.

Özel ve Çeşitli "Milanlar"

Kontr-Gerilla'nın Türkiye ayağında bulunanların hepsi **kod isim** taşıyor, **hücre tipinde** örgütleniyorlar ve **her çeşit meslekten** insanı barındırıyorlar. Akademisyenlerden milletvekillerine, doktorlardan mühendislere, işadamlarından sporculara kadar birçok meslek grubundan insanın yer aldığı Kontr-Gerilla teşkilatı, büyük bir gizlilik ve disiplin içinde çalışıyor. Birçok defa gündeme getirilen ve de her ne hikmetse hayretle karşılanan **CHP içindeki bilinmeyen Kontr-Gerilla** elemanlarının varlığı da bunun bir göstergesi olsa gerek. Uzun yıllar Kontr-Gerillada bulunmuş askerlerin hatıralarını yazma modası, bizlere her partinin içinde, parti liderlerinin, kadrolarının dahi bilmediği Kontr-Gerilla elemanlarının bulunduğunu açıklamalarının neresi tesadüf olabilir ki? Yaşamın her kademesinden insanların seçilip, **Amerikan üslerinde eğitilip** Türkiye'ye "**pişmiş kadrolar**"ın gönderildiği gerçeği gün gibi açıkken, bunun neresine şaşmak gerekir ki?! Büyük "vatansever" ve de "Türklük savunucusu" **Alparslan**

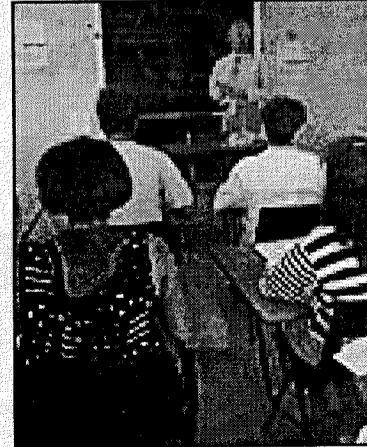
Türkes'in de Amerika'daki Panama üssünde, bu özel kamplardan yetiştirilme bir **besleme** olduğu gerçeği daha kaç kez ortaya çıkmalıdır ki, her geçen gün ortaya çıkan yeni bir ilişki ağına ve pislığe şaşmayı bırakalım?! **Neler Yaptılar?** Türk Kontr-Gerillası, dünyadaki meslektaşları gibi öncelikli hedef olarak **komünizmi** önüne koydu. **12 Mart** darbesinin ardındaki güçlerden birisinin de ABD emperyalizmi ile koordineli bir şekilde hareket eden Kontr-Gerilla olduğu, 12 Mart döneminde birçok **katliama** ve **provokasyon** olaylarına karıştığı iddialar arasında... **1 Mayıs 1977 Taksim katliamında**, 1971'de **THKP-C** ve **THKO** kadrolarının **Kızıldere'de** katledilmesinde, **1978'de Ankara'da** öldürülen ve Kontr-Gerilla ile ilgili "**provokasyonların ardında Kontr-Gerilla var**" açıklamalarıyla şimşekleri üzerine çeken savcı **Doğan Öz**'ün katledilmesinde, işkenceli sorgularda, hapisane katliamlarında, **Maraş, Sivas ve Çorum** katliamlarında, **Gazi Mahallesi** provokasyonunda, **Atatürk'ün evine** bomba koyarak İstanbul'daki **Rumlar**'ın ev ve işyerlerinin yağmalanıp **Rumlar ve Ermenilerin** linç edilmesinde yani **6-7 Eylül olaylarında**, **Marmara Araba Vapuru'nun batırılmasında**, **Kültür Sarayı'nın yakılmasında**, **Maraş'ta** camiye bomba koyup **Sünni-Alevi çatışması** çıkartmaya çalışmasında Kontr-Gerillanın parmağı vardır. Hiçbir (**burjuva temelde bile olsa**) yasayla bağlı olmayan, kendi başına bir devlet olan Kontr-Gerilla elbette ki güçlü bir teşkilattır. Ve her güçlü teşkilat gibi Kontr-Gerilla da kendi hesabına işler yapmıştır, yapmaktadır. "**Devletin bölünmez bütünlüğü, vatanın ve milletin bekası**" için "**kutsal**" katliamlar peşinde koşan, hükümet devirip hükümet kurdurtan Kontr-Gerilla, aynı zamanda kendi cebini de doldurmaktadır. **Uyuşturucu kaçakçılığında silah kaçakçılığında, insan ticaretinden haraç, gasp, yabancı gizli servislere bilgi satışına**

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyorum,
Yine de 780 YTL
Asgari Ücretle
Çalışmaya Mahkum
Ediliyoruz!**

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi
Ödüyorum, Ama
Paralı Eğitim Daha
da Yaygınlaşıyor!**

BELASI

kadar bir çok kirli işin içinde bulunan Kontr-Gerillanın mafyayla, çetelerle (ki kendisi de bir nevi mafyadır, çetedir) olan ilişkileri bir çok defa açığa çıkmış, itirafçıların açıklamaları ile de bu ilişkiler daha fazla aydınlanmıştır. Kontr-Gerillanın en yoğunluklu faaliyet yürüttüğü yerlerden birisi olan **Kuzey Kürdistan'da** da, Kontr-Gerillayla ilişkili olduğu iddia edilen bölge valileri, "**cukkadan**" payını alanlar arasında. Kürt halkına yapılan katliamların sorumlularından olan bölge valilerinden **Hayri Kozakçioğlu**, "**görev icabı**" 5 milyon dolara iki adet **keşif uçağı** satın alıyor. Yapılan araştırmaya göre, uçakların maliyeti, **100 bin doları** geçmiyor. Bu alışverişten hem bölge valisi, hem de uçak satıcısı şirketin ne kadar "**kazanç**" elde ettiğini varın siz hesaplayın! İtalya'da yaşanan "**Temiz Eller**" türünde bir operasyona karşı önlemini baştan alan **Kozakçioğlu**, İstanbul'da aldığı **onlarca denize nazır villa ve köşkü** eşinin, çocuklarının ve damatlarının üzerine yaparak, servetinin kaynağını bir şekilde gizleyivermiş! (Tabii eşinin, çocuklarının ve damatlarının bu köşk ve villaları babalarının vali maaşından, **devlet memuru maaşından** verdiği harçlıklarla mı aldığı da sorulabilir!) Kaynak elbette belli, Kozakçioğlu bu büyük paraları "**Kürdistan Özel Valiliği**" döneminde kazanmış, Kürtlere karşı savaşırken yükünü tutmuş, **küpünü doldurmuş...** Bu işten tek kazançlı çıkanın bu tür "**valiler**" olduğunu düşünmemek gerekir. Bunların ilişkili oldukları **asker-sivil** ve de **korucu** türündeki **paramiliter kuvvetlerin** de nemalandığını düşünmemek için aptal olmak gerekir! Kimilerinin büyük vatansaver diye taptıkları **Abdullah Çatlı'nın** da yabancı gizli servislere bilgi satışından **uyuşturucu kaçakçılığına, Piyangotepe, Bahçelievler katliamlarından silah kaçakçılığına** kadar birçok işin içinde olduğu ve bunun bizzat devlet tarafından bilinip, **Çatlı'nın** korunduğu, basit bir tetikçi olan **Çatlı'nın** dahi yükünü nasıl doğrultup para babası bir **mafya** olduğu birçok araştırma incelenerek öğrenilebilir! Keza, dünyanın diğer yerlerindeki Kontr-Gerilla teşkilatları, bunların üyeleri de aynı "**kutsal ve de vatansaver işlerle**" meşguldürler. **Anılar, Anılar, Anılar...**

Yazımızda belirttiğimiz "**anı yazma modasının**" son temsilcilerinden birisi de, Özel Harp Dairesi Başkanlığı yapmış emekli general **Kemal Yamak...**

Yamak, Özel Harp Dairesi tarihinde orgeneral olan ilk kişinin kendisi olduğunu belirtiyor. Ondan sonra orgeneral olan Özel Harpçi komutanlar

ise şöyle: Jandarma Genel Komutanlığı yapan **Adnan Doğu** ve **Aydın İltter**, Ordu Komutanlığı yapan **Sabri Yirmibeşoğlu** ve **İbrahim Türkgenci**, **MGK Genel Sekreterliği** yapan **Doğan Bayazıt** ve halen **Jandarma Genel Komutanı** olan **Fevzi Türkeri**. Kemal Yamak anılarında Kontr-Gerillayı savunan bir tutum içerisinde ancak bu anılar, Kontr-Gerillanın olmadığı yönündeki görüşleri de birinci ağızdan çürüten türde olması bakımından önem taşıyor.

Kemal Yamak, kitabında -Ecevit'in geçmişte MHP ile Kontr-Gerillayı ilişkilendiren beyanlarına karşılık- "1980 öncesindeki bazı CHP'li milletvekillerinin de Özel Harpçi olduğunu" açıklıyor!

Ecevit, 1978-79'daki başbakanlığı döneminde MHP'li Sarıkamış ilçe başkanının Özel Harp Dairesi üyesi olduğundan söz ederek kontrgerillanın varlığına dikkat çekmişti. Ecevit, bu bilgiyi daha önce Özel Harp Dairesi Başkanlığı yapmış komutanlardan **Sabri Yirmibeşoğlu'**ndan edinmişti.

Yamak, Ecevit'in tarihi çıkışına cevap verirken müthiş ifşaatlarda bulunuyor: "**Barışta veya savaş halinde MHP'liler askere alınmayıp, kendilerine şu veya bu şekilde sefer görevi verilmeyecek midir? Parti gözlüğü bu kadar kalın camlı mıdır?**"

Yine paşanın anılarına göre; Özel Harp Dairesi'nin bütçesi her yıl **ABD'nin özel yardım fonundan** almıyordu. Özel Harp Dairesi hesabı asla resmi bütçeye karıştırılmaz, bu iş için ayrılan **1 milyon doların** muhasebesi ayrıca tutulurdu.

Kitabında bu fonun sona eriş öyküsünü ise şöyle anlatıyor: "**1 milyon doların yıllık görüşme vakti gelmişti. Amerikalı yetkili geldi, pazarlığa oturduk. Bize ihtiyacımız olmayan malzemeleri de vermek istiyorlardı. Kabul etmedik. 'Para bizim değil mi, ne istersek onu veririz' deyince, münakaşa ettik. 'Paranız da malzemeniz de sizde kalsın' diyerek toplantıyı bitirdim. ABD'nin bu yardımından vazgeçtik, ihtiyacımızın örtülü ödenekten karşılanmasını teklif etme kararı aldık.**"

Ergenekon Nedir? Bir Ülkede Kaç Tane Anayasa Olur?

Danıştay saldırısının ardından Kontr-Gerilla (diğer bir adıyla da **Ergenekon**) teşkilatı ve bu teşkilatın gizli anayasası gündeme geldi.

SABAH gazetesi, bu teşkilatın, yani **Kontr-Gerilla(Ergenekon)'nın** gizli anayasasını elde ettiğini (**nasıl elde ettiyse!**) ilan ederek yayınladı.

Yayınladı yayınlanmasına da, bilindik noktalardan başka bir şey yoktu bu ikinci ve de fevkalade "**gizli**" **anayasada!**

Ergenekon'un anayasasında "**devleti**

korumak" adına her türlü yasadışı yol meşru sayılıyor.

Bu yasadışı yollardan bir kısmı da, **siyasi suikastler, uyuşturucu trafiği, mafyadan eleman kullanımı, entelektüellerden yararlanma, naylon terör örgütleri kurma, dezenformasyon...**

Hala daha devlet yetkililerinin böylesi bir teşkilata "**ciddi bir oluşum değildir, dikkate almayız**" şeklindeki yaklaşımları, geçmiş siyasilerin yaptıkları gibi olayı örtbas etmek ve bu tür faşist teşkilatların varlığının devamını sağlamak amaçlı değildir de nedir?!

Ergenekon'un (Kontr-Gerillanın) içinde aydınlardan sanatçılara, mafyadan ordu mensuplarına, siyasetçilerden doktorlara, psikologlardan Kızılelmacılar'a kadar birçok unsur bulunuyor.

Yazımızın başında da belirttiğimiz gibi, **Türk Kontr-Gerillası (Ergenekon)**, diğer "**meslektaşları**" gibi, hücre sisteminde örgütleniyor ve tamamiyle yeraltında faaliyet gösteriyor.

Dezenformasyon ile ideolojik mücadelenin de faaliyetleri arasında bulunduğu Ergenekon (Kontr-Gerilla), son dönemde "**yıldızı parlatılmaya**" çalışılan **Kızılelmacıları** ve bunların medya organlarını kullandığı da gözlerden kaçmayacak bir gerçeklik...

Adına **İşçi Partisi** diyen, **Doğu Perinçek** ve müritlerinin de dahil olduğu faşist Kızılelma koalisyonunun içinde, **ART'nin** ve **Türk Metal-İş'in sahibi Mustafa Özbek'in, Ülkü Ocaklarının** ve de zamanın devrimcisi şimdilerde **Süleyman Demirel'i** memleketi kurtarması için göreve çağıran **İlhan Selçuk'un** da bulunduğu söyleniyor.

Sol adına Kontr-Gerilla uşaklığını, sosyalizm adına emperyalizm köpekliliğini, demokrasi adına faşizmi dayatan **İşçi Partisi** ve müritleri, **Türk Solu Dergisi çevresi**, ülkücülerle birlikte solcu öğrencilere satırla saldıran **ADKF (Atatürkçü Düşünce Dernekleri Federasyonu)'liler** de Kontr-Gerillanın sol içine sızdırdığı ajanların başında geliyörlar!

Ergenekon'un anayasası niteliğindeki doküman, "**Bu çalışmanın amacı Atatürk ilkeleri doğrultusunda biçimlendirilmiş Kemalizmin gerçek**

ve içtenlikli koruyucusu

Ergenekon'un reorganizasyonuna katkıda bulunmaktadır" ifadesiyle başlıyor. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşu ve varlığını emperyalizm ve dış güçlerle sürekli devam eden bir mücadele olarak yorumlayan belge, Türkiye'ye yönelik tehdit değerlendirmesine ise şöyle başlıyor; "**Kurulduğu günden başlamak üzere sürüp giden, emperyalist sisteme dayalı bölücü/yıkıcı/çok uluslu/çok emelli sinsi faaliyetler, Arnavutluk'un çözülmesi, İran'da Şah rejiminin yıkılması, SSCB'nin dağılması ile iştahların artmasına yol açmıştır. İşte bu nedenden ötürüdür ki,**

Türkiye Cumhuriyeti'nin 76'ncı yılını idrak ettiği 20'inci yüzyılın son yılında (1999) bölücü ve yıkıcı faaliyetler çok tehlikeli bir tırmanışa geçmiştir." Dış güçler ve içerdeki işbirlikçilerinin tek amacının "**Türkiye Cumhuriyetini bölerek parçalayarak yıkmak**" olduğunu söyleyen doküman, "**Bunun içindir ki Ergenekon, Türkiye Cumhuriyeti için her zaman olduğundan çok daha fazla yaşamsal önem ifade eder**" diyor.

Örgütte kullanılacak eleman sayısının mümkün olduğunca **az olması** gerektiği de belirtilen belgede, örgüte kazandırılacak yeni elemanlara **sonsuz güven duyulmamasını**, kamuoyunda imajı zedelenen teşkilat üyesinin ise kesinlikle **sahiplenilip korunmamasını** salık veriyor.

Küçük burjuva aydınları içinse gerçekten bilimsel bir tespitte bulunulan belgede, aydınlardan nasıl kullanılacağı (belki de bu aydınlardan birisi **İlhan Selçuk'tur**, kimbilir...) konusunda da önemli yorumlarda bulunuluyor;

"Entelektüeller her an patlayacak bir yanardağ gibi görünseler de içten içe yanarak küle dönüşen pamuk gibilerdir. Ergenekon, entelektüel ve her meslekten seçkinlerin de yer alacağı sivil personelden yararlanmakla karşılaştığı en önemli sorunların üstesinden gelebilecektir" İşte Türkiye'nin Gladio'su, yani Kontr-Gerillasının kısa özgeçmişini de bu şekilde...

-SON-

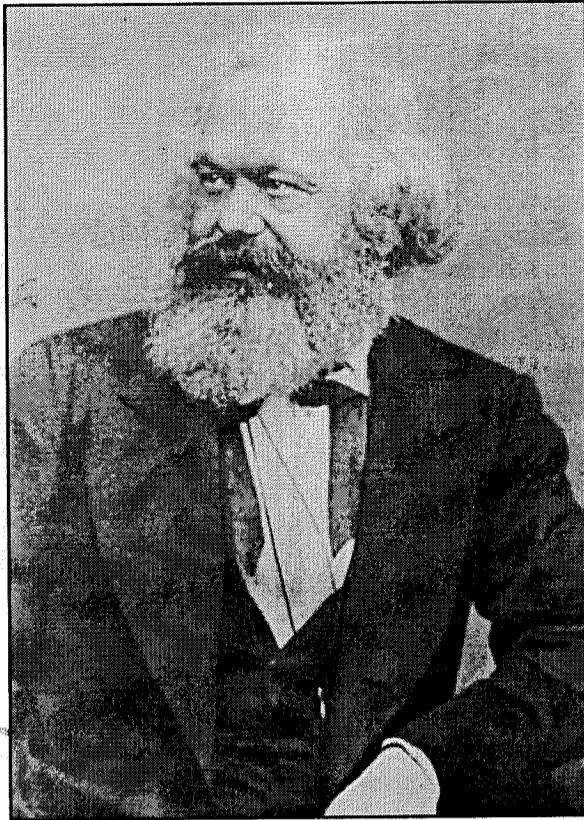
Parke

Ziya Çelik

NUR YÜZLÜ DEDE'YE

Çok bilindik bir hikaye vardır. 12 Eylül döneminde bir devrimcinin evini basan polisler, duvardaki Marx resmini gördüklerinde evin sahibine "bu kim" diye sorarlar. Evin sahibi de polisle iyice papaz olmamak için "dedem" yanıtını verir. Polisin tepkisi ise beklenmedik şekilde sertleşir; "Rezil herif! Bari şu nur yüzlü dedenden utan!"

Geçtiğimiz hafta, "nur yüzlü dedenin" doğum yıldönümüydü. Karl Marx'ın önemi ve değeri, günümüz şartlarında daha da artıyor. Özellikle sanayi devriminin ardından proletarya mücadelesi yükselmişti. Proletarya, eskide olduğu gibi artık feodalizmin karşısında aristokrasinin yedeği olarak mücadele etmiyor, kendi taleplerini (bunun içine iktidarı da katınız) de ileri sürmeye başlıyordu. Marx'ın yaşadığı yıllar, kapitalizmin yükselme ve proletaryanın gelişme çağıydı. O, diğer bilimadamlarından farklı olarak varolanı yorumlama işiyle yetinmedi. Varolanı ve varolmuşları doğru yorumladığı gibi, varolanı değiştirmeyi de önüne koymuştu. Toplumun ve doğanın gelişim ve değişim süreçlerini inceleyen, çelişkiler üzerine kurulu olan maddi yaşamın genel ilkelerini keşfeden bu dehanın parıltısı, hala günümüze ışık tutuyor. Bir dehayı, normal zekâdan ayıran temel özellik, insanların burunlarının ucunda olan ama göremediklerini görmek, farketmektir. Ve Marx'a kadar olan filozoflar, işçi sınıfının ezildiğini, yoksulluk ve sefalet altında yaşamak zorunda bırakıldığını gözlemlemelerine rağmen bunun ekonomik nedenlerini, örneğin artı-değer sömürüsünün varlığını, ücretli emek ve sermaye çelişkisini keşfedememişlerdir. Bir dâhi olarak Marx bunu keşfetmiş ve kapitalizmin ekonomik yasalarını Kapital adlı şaheserinde açıklamıştır. Marx bununla da yetinmemiştir ve kapitalizmin tarihin sonu olmadığını ve alternatifinin proletarya diktatörlüğü şeklinde sınıfsız topluma kadar seyredecek olan sosyalizm olduğunu belirtmiş, yani alternatifi, yani değişimi, yani değiştirmeyi de göstermiştir. Ütopik sosyalizmin, Blankizm'in, kahramanların iradelerinin tarih yapıcılığı anlamına gelmediğinin aksine kahramanları tarihin yarattığının, sosyalizm adı altında ortaya çıksa da

burjuvazinin diktatörlüğünün devamından başka bir işe yaramayan anarşizmin ensesine esaslı tokatı yine Marx atmıştır. Emperyalizm öncesi çağ için geçerli olan, devrimin en gelişmiş kapitalist ülkelerde, hatta büyük bir coğrafi arenada gerçekleşeceği tezi, yine onundur. Enternasyonal'i kurarak, işçi sınıfının iktidar mücadelesinde önemli bir mihenk taşı oluşturmuş, dünya işçi sınıfının önderi kabul edilmiştir. Binyıllar süren felsefi idealizmin köklerine kibrit suyu yine Marx tarafından ekilmiştir. Hegel'in idealist felsefesinin ayakları üzerine oturtulması ve Feuerbachçı felsefe ile birlikte diyalektik ve tarihsel materyalist dünya görüşünün oluşturulması gibi insanlığın ufkunu açan devasa bir adım yine Marx tarafından atılmıştır. Paris Komünü gibi sonu komünarların birbiriyle savaş halinde olan ama işin ucu komünizme dayandığında anında birleşveren Alman ve Fransız burjuvazisinin katliamıyla biten tarihsel dönemeç, tarihin ilk işçi iktidarı, Marx tarafından proletarya partisi olmadan ve mevcut devletin ele geçirilmesi değil, parçalanıp yerine yenisinin, işçi sınıfına ait olanının kurulması başarılmadan zafer elde edilemeyeceği vargısıyla sonraki mücadelelerin el kitabı olmuştur.

Karl Marx'ın bilim dünyasına, sınıf mücadelesine olan katkılarını anlatmak işine soyunursak, bu yazı uzar da uzar... En temel ve kaba bir özet olarak verilen bu çalışmalar, Marx'ın öneminin kanıtıdır. Burjuva teorisyenleri, hala Marx'ı, Marksizm'i

tahrif etmeye uğraşıyorlar. Sermaye solcuları, tıpkı Bakuninlerin, Proudhonların, Dühringlerin zamanında yaptıkları gibi Marksizm'e kin kasmaya devam ediyorlar. Sermaye solcusu, proletarya ile burjuvazi arasındaki uzlaşmaz çelişkiyi uzlaştırma "şerefine" nail olmaya çabalyor. Sermaye solcusu, kapitalist sömürü mekanizmasının (özellikle Sovyetler'in yıkılışından sonra) artık demokratik, adil ve insana dair bir düzen haline geldiğini, yaşanan sorunların tâli sorunlar olduğunu savunuyor. Sermaye solcusu, proletaryayı devrim fikrinden vazgeçirmenin tüm teorik ve pratik faaliyetlerini uygulamaya koyuyor. Lenin ve Stalin'i Marx ve Engels'ten ayırmaya çalışarak, emperyalizm çağının Marksizm'ini iğdiş etmeye, Marx ve Engels'in dönemi ile Lenin ve Stalin ve keza günümüz dönemi arasındaki bazı nitelik farklarını, Marx ile Lenin ve Stalin arasında uçurumlar olduğunu kanıtlamak için kendi çıkarlarına göre yorumlayıp önümüze sürüyorlar. Tarihin sonunun kapitalizmle birlikte geldiğini ve yaşamın donmuş, değişmez bir sistem olduğunu kanıtlamak için canlarını dişlerine takıyorlar. Burjuva bilimadamları, teorisyenleri, akıllı yaratıcı türünden zırvalarla evrimi değil üstün bir gücün yaratıcılığını kanıtlamaya çalışıyorlar, evrimin son kayıp halkasının bulunması gerçeğine gözlerini kapata kapata... Marksizm'e saldırılar çok çeşitli. Zamanın Alman Gizli Polis Teşkilatı raporlarında "Kızıl Şeytan" olarak adlandırılan Marx'a karşı girişilen tüm saldırılar, günümüzün "laneti" olan kapitalizmin devamına yarayan esas "şeytanca" faaliyetlerdir.

Marx, geçtiğimiz yıllarda yüzyılın en önemli bilimadamı seçildi. Ne kadar da doğru bir karar. İnsanlığın geleceğini kurma mücadelesinin teorisini oluşturmuş bir insan için az bile... Ancak sorun, Marx'a verilen ödüller, bahşedilen övgüler olmamak durumundadır. Marx'ın hakkını verebilmek için her ülke kendi içinde Marksist hareketini örmeli, geliştirmeli ve yaymalıdır. Marx'a olan borcumuz, onu övmekle ya da resimlerini duvarlara asmakla ödenemez. Marx'a olan borcumuz, proletaryayı partisinde örgütlemekle, onun iktidar mücadelesinde zafer kazanmasıyla ve sömürünün, sınıfların olmadığını, insana yakışır tek düzen olan komünizme ulaşmakla ödenebilir.

Her doğum, bir ölümdür...

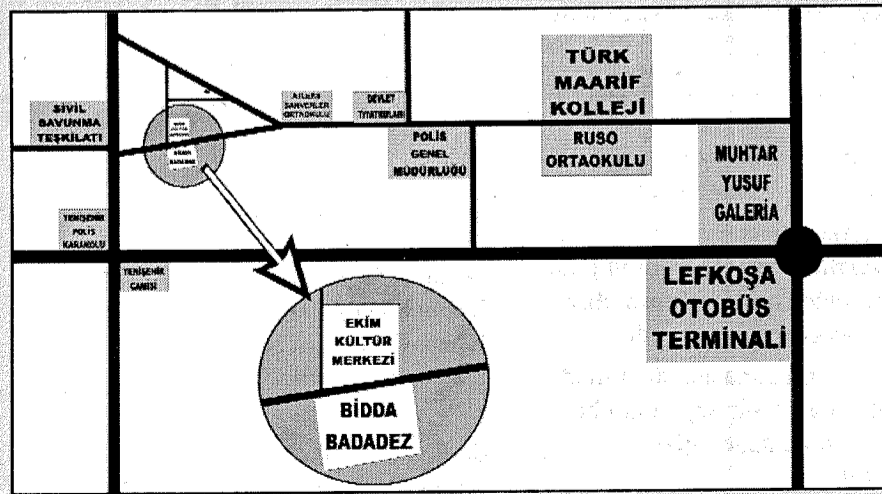
Her ölüm de bir doğum...

İyi ki doğdun Marx...

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi Sizi Bekliyor!

Uzun bir aradan sonra yeni binası ile faaliyete geçen E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi tüm ilerici ve demokratları birlikte çalışmaya bekliyor! Emegün Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye katılma çağrısı yapıyor!

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sokak No: 5 Kızıbaş Lefkoşa

www.OzgurKibris.net
Özgür Bir Kıbrıs
İçin mücadelenin,
İnternetteki Adresi
Yeni Kululumu İle
Yine Sizlerle...

Görüş

Ali Yalçınay

Kararsızlık ve Kararlılık...

Merhaba dostlarım...
Ülkemiz gündemi yine yoğun ve akıcı...
Emperyalizm her alanda bizlere baskılarla, zorlamayla birşeyler yaptırılmaya devam ediyor...
Kimileri bu işten aslan payını alıyor...
Kimileri ise ezildikçe ezilmeye devam ediyor...
Malum ya "komünizm öldü!!!"
Herhalde ondan olsa gerek...
Herneşe şaka biryana bir seçim sürecine daha adım adım yaklaşıyoruz...
Adaylar belli, propagandalar, projeler belli...
Peki belirsiz olan ne? Belirsiz olan işte şudur: Kim kazanacak?
Her halukarda yaşadığımız düzende kim gelirse gelsin elbette ki yapacağı şeyler belirlidir...
Ama en azından bu yaşadığımız düzeni de sorgulayıp geleceği için her aşamada söz sahibi olmak zorundayız...
Kısacası taraf olmak zorundayız...
Günümüz koşullarında taraf olamamak bizleri ucu belirsiz bir boşluğa sürükleyecektir...
Peki tarafımız nedir?
Biz daha demokrat biz düzenden, daha ilerici, halkın kendi taleplerini kendisinin karşılayabileceği bir yapıdan yanayız...
Elbette ki bu söylemi bizim söylediğimiz gibi bütün yapılar propagandalarında ve ajitasyonlarında kullanırlar...
Kullanacaklardır da...

Çünkü bunlar işçinin, emekçinin, halkın acil ihtiyaçlarıdır...

Esas olan şu? Demokrasiyi, ilerici olguları, özgürlüğü, kurtuluşu KİM ve NASIL getirecek?

İşte bizim farkımız burada ortaya çıkıyor...

Biz KSP olarak bugün belki seçime giremiyoruz...

Bunun sebeplerini ne emekçilerden ne de halkımızdan saklamış falan da değiliz...

Girememe sebeplerimiz ise ortadadır: Hem maddi boyut hem de kadro eksikliğimiz...

Bu konuşulları sağladığımız zaman elbette ki biz de bütün partiler gibi seçim aracını en iyi şekilde kullanıp sesimizi ulaştırdığımız her yerden seslendireceğiz ve halkımızı emperyalizme karşı, faşizme karşı örgütlemeye devam edeceğiz...

Kime mi oy vereceğiz?

Ben kendi adıma konuşayım...

Ben görüşlerime en yakın adaya geçen defa katılmadığımız hükümet seçimlerindeki gibi oyumu verip, seçim sonuçlarını bekleyeceğim...

Kefalet mi? Elbette ki verdiğimiz adaya kefil mefil değilim. Ama en azından verdiğimiz oyu alacak olan adamı sorgulamam gerektiği açıktır ve nettir...

Bağımsız bir aday destekleme meselesi mi?

Bence bu tartışılması gereken bir konudur...

Dürüst olalım. Bağımsız bir adayın kazanma olasılığı nedir? Ve halktan ne derece destek alabilir?

Kısacası oyum yanabilir ve o kaybedilen oyla gerici, burjuva partiler bulunduğum belediyeyi alabilir...

Bunu göze almak tabii gene biz halkın yani seçmenlerin düşünmesi gereken bir olgudur...

Oy verdiğimiz adaydan ise neleri talep etmeli ve neleri istemeliyiz?

1. Sadece seçim zamanı icraat yapıp bütün başkanlık dönemi boyu oturmamasını
2. Halkın acil ve gerçekçi taleplerine en uygun şekilde en sağlıklı hizmeti verebilmesi
3. İki toplumlu belediyeçilik anlayışını daha da fazla

ilerletmeleri

4. Şeffaf yönetim ve insani olguların yani halka hizmetin daha dinamik bir yapıya kavuşturulması

5. Sağlıksız ortamların yok edilmesi ve insana ve emekçilere parasız hizmet alabilecekleri belediyeçilik hizmetleri verdirilmesi

Temelde acil ihtiyacımız bunlar olmalıdır...

Bir de işin öbür yanı var yani seçimlere gitmeyip seçimleri boykot etme meselesi...

Buna verilebilecek örnek aslında çok basittir...

İlerici, devrimci bir halk kitlesinin yeni bir düzen yarattığını düşünün...

Yani kısaca bugünkü "made by UBP-DP" düzeninin tersi bir düzen düşünün...

Böylesine ilerici bir düzende burjuvazinin henüz yok edilmediği bir ortam olsun (burjuvalara hadi bir jest yapayım!)

O düzende ilerici, devrimci kesimin en çok talep edebileceği şey, o koşullarda ne olabilirdi sizce?

Elbette ki burjuvaların meclise girmemesi, belediye seçimlerine ve o rejimin hiçbir seçimine katılmaması...

Şimdi UBP-DP de bunu talep eden bir mantıkla yürüme zorundadır. Adamın adı üstünde "burjuvazi"...

E peki sizce günümüz koşullarında belediye seçimlerinde veya meclis seçimlerinde taraf olamamak, ya da olmamak yani bu yukarıda yazdığım örneğe dayalı olarak seçimleri boykot etmek sizce kime hizmet edecektir?

Cevabı ortadadır...

Yürekli olan yüreğini ortaya koyar ve seçimlere katılır, halkın da emekçilerini de faşizme, emperyalizme boyun eğdirmez...

Katılmıyorsa bile en azından gerici güçlere fayda sağlatacak adımlar atmaz...

Bu anlamda en doğru adımı atıp ülkemiz için en doğru karar kendimizce verelim ve burjuvazinin bizlere verdiği her zerre hakkı sonuna kadar kullanalım, sevgili dostlarım...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

KSG Bulmaca

SOLDAN SAĞA

1. Eski Japon hacim ölçüsü.
2. Hile, Düzen, Dek.
3. Sena, Sitayış, Met, Medih.
6. Gün, Gündüz.
7. Ağlama, Gözyaşı, Eşk.
9. Hararet.
11. Mızrak.
14. Ağır olmayan.
15. İtap, Zılgıt, Azar.
17. Yerini alan, Yerine konan.
18. Şerik.
19. Takan.
20. Büyüklük taslama, Kibir, Nahvet.

22. Çıplak vücut resmi.

23. Tuzlu ve killi bir toprak türü.

25. Dağ türkülerinin makamı.

26. Borudan parça almakta kullanılan bağlantı parçası

27. İslâm ülkelerinde kullanılan tahıl ölçüsü./ Nazi hücum kıtası

28. Dar sokak, küçük köy.

30. Villa tipi küçük bir ev adı.

32. Güneşi gören taraf.

34. Eski dilde

değirmen./ Mersin ağacının diğer adı.

35. Tarıma elverişsiz toprak.

36. Balmumuna batırılmış fitil.

39. Duvar yapımında, üzerinden mala geçirilip düzeltilen aralıklar.

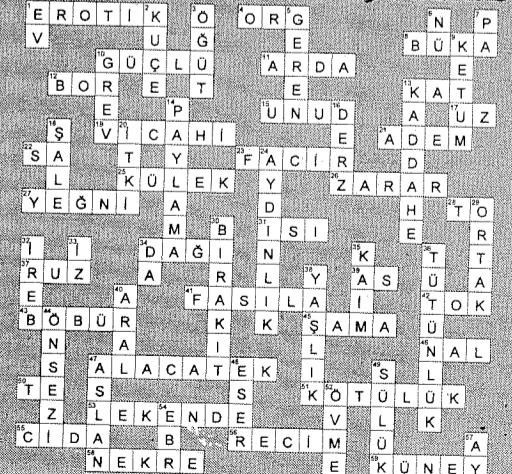
40. Ara, Meyan, Orta.

41. Bal, yoğurt gibi şeyler konan tahta kova.

44. Kadınlara düşkün erkek.

45. Habeset.

Geçen Haftanın Çözümü

YUKARIDAN

AŞAĞIYA

1. Doymuş, Sir, Meşbu, Satüre.
2. İşaret, İm, Emare. Sim, Araz, Nişan, Bel, İsr
4. Yüzyüze yapılan, Yüze karşı söyleme.

5. Bulut.

6. Taşlama, Taşa tutarak öldürme.
8. Galip, Faik.
10. Bir yola girme./ Alek.
12. Kamer-Mah.
13. Kaba dikiş.
16. İyice olgunlaşmamış ekin.

18. Erganun.

21. İçe doğma, Hissikablelvuku.
22. Esprili ve hoş kimse, Nüktedan.
24. Bark, Ocak, Hanıman. Dar, Yuva, Mekan
29. Nişane, Yapıt, İz, İsr.
31. Yokluk,

Hiçlik, Gaybubet.

33. Rutubet, Nem, Öl, Hul, Ratıp, Höl.
34. İştin.
35. Ölen kimseden kalan şeyler, Miras. Tereke.
37. Arazide dikili işaret çubuğu.

38. Beis, Halel,

- Ziyan, Dokunca.
39. Hastalık anlamında eski sözcük./ Rusça'da "Evet"
42. Giyeceklerde takım.
43. Ayak.

Askerlere Ebedi Hapislik

İngiliz Ordusunda Irak'ta savaşmayı reddeden asker sayısı 2005'de 2,725 olarak açıklandı. İngiliz Savunma Bakanlığından yapılan açıklamaya göre İngiliz askerleri Irak'ın işgalinden sonra orduyu terketmekte, 1000'e yakını ise 'kayıp'. Bakanlık bu duruma ailevi sebeblere bağlamaya çalışsa da gerçekte çoğu askerin Irak savaşına karşı çıktıkları için orduyu terketmek istedikleri bildiriliyor.

2006'da parlamentodan geçirilen askerlik yasasına göre ise 'yabancı ülke veya bölgenin asgari işgalini' reddedenler hayat boyu hapis cezasına çarptırılabilir.

İngiltere'de Ordu Yasası her 5 senede bir gerek görülen düzenlemeleri günün koşullarına göre uygun görülecek şekilde düzenlemek için gözden geçirilerek uygulanmaya konmaktadır. En son 2006 Mayıs ayında yasa

parlamentoya getirildiğinde askerlerin dış ülkeleri bilhassa da Irak işgalini soruşturmaya aldıklarını ve askerliklerini burada yapmak istemediklerine dikkat çekilmişti. Reddeden askerlerin cezalandırılması - başka konularda güya muhalif olan- hemen hemen tüm milletvekilleri tarafından onay görmüştü; 19 hayır oyuna karşılık 442 oyla bu cezanın 2 sene ile sınırlı kalmasının önü kesilmişti. İngiltere'de Askerliğin " her bir ordu üyesi, askerin, diğer askere tam manası ile güvenmesi gerekmektedir" açıklamasıyla tanımlanması herhangi bir askerin hizmet görmeyi reddetmesinin ömür boyu hapsi dahi getirebileceği neticesini vermektedir. En son Nisan'da Irak'a gitmeyi reddeden doktora 8 ay hapis cezası verilmişti. Askeri doktor'un avukatları ordudan ayrılmak isteyen, devamlı olarak yasal yolları sorgulayan askerlerin

sayısında artış olduğunu ve Irak savaşının ardındaki gerçekler açıklanırsa bu sayının daha da artacağından emin olduklarını da açıkladılar.

Blair hükümeti 11 Eylül 2001 ve 7 Temmuz'dan sonra geçirdikleri bir çok kararnamelerle işgal hukukunu resmen devreye sokmakla kalmadı bunlara karşı çıkanları da cezalandırmayı da devreye koydu.

Irak savaşı başlayalı 111 İngiliz askeri öldü. İngiliz askerleri Irak'ın Basra bölgesinde 7,200 asker bulundurmaktadır.

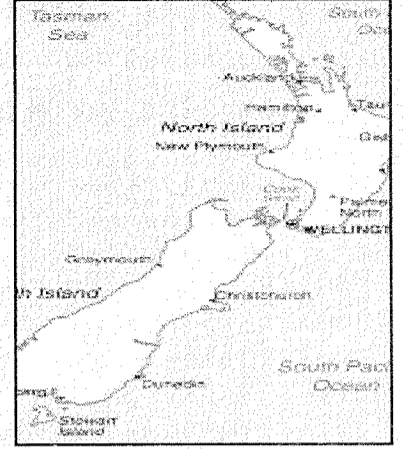
Bu bölgede ABD-İngiliz adayı Irak Başbakanı Nuri al-Maliki tarafından 1 Haziran'da bir aylık olağanüstü durum ilan edildi.

Bir Deneme Süresi De Yeni Gine'den

Fransa'da geçtiğimiz aylarda hükümetin yeni işe başlayacak gençlerin aleyhine işsahiplerine tanımaya çalıştığı ayrıcalıklara benzer ayrıcalıklar Yeni Gine hükümeti tarafından da devreye konmaya çalışılıyor. Yeni Gine'de muhalefetteki Ulusal Parti tüm yeni işe girecekler için 90 günlük deneme süresi kararnamesi önerdi. Bu 90 günlük deneme süresi zarfında işçiler sebep gösterilmeden işten atılabilecek haklarını aramak yolları da olmayacak.

Sendikaların protesto eylemlerine başladıkları bu kararnameyi ne kadar da hükümetteki Emek Partisi'nin desteklenmediği söylene de hükümetteki Emek taraftarı Birleşik Gelecek grubu ve diğer milletvekillerinin çoğunluğu destek vermektedirler.

Bu yasa geri çekilmediği takdirde Sendikalar kitle eylemlerine başlayacaklarını açıkladılar. AUKland'da haftalık protestolar, 21 Haziran'da Whangarei'de yürüyüş ve 20 Temmuz'da da Parlamento önünde kitlesen bir yürüyüş planlandı.

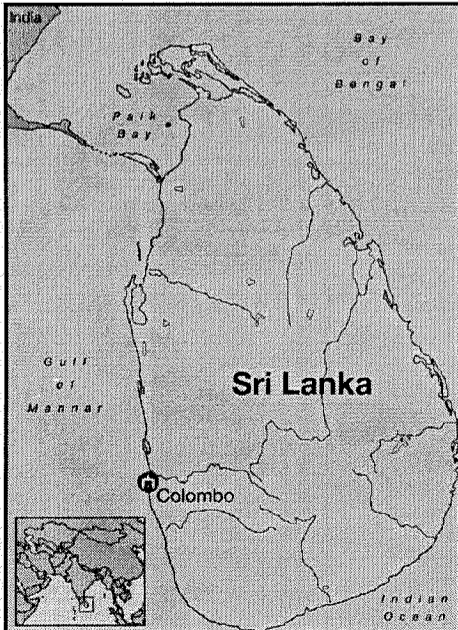

Sri Lanka'da Topraklarından Atılan Köylüler

Bir zamanlar İngiliz sömürgeci olan Sri Lanka 1948 yılında 'bağımsızlığını' aldıktan sonra da sömürgecilere hizmet etmeye devam ediyor. Etnik ve dini yönden bölünerek devamlı savaş halinde tutulan halkı yönetenler bu şekilde Sri Lanka'yı tekellerin hizmetinde tutmaktadır.

1980'lerde Ada'nın kuzey ve doğusunda yaşayan Tamillerle diğer yerliler arasında başlayan savaş bazı köylerin askeri zorla topraklarından atılmasını da getirdi. 2002'de iki taraf arasında ateşkes imzalandığı halde bu köylülerin geri topraklarına dönmesi yönetim tarafından engellenmektedir. Bazı köylüler burjuva hukukunu kullanarak topraklarını talep etmesine karşılık sınırlı geri yerleşim hakkını elde ettiler. Mahkemeden çıkan kararla köylüler

askerleri de koruyucu bir duruma getirildiler. Kendi topraklarına geri dönebilmek için kendilerini korumakla yükümlü olması gereken devlet askerlerini herhangi bir saldırıya karşı korumakla da yükümlü kıldılar. Bu şekilde devletin köylüleri birer maşa olarak kullanma şartı ile topraklarına kavuşmaları önü açıldı. Bunun yanında köylülerin ne ekeceklerine de yetkililerin karar verme şartı da getirildi.

İşçiler İşbaşı Yapmayınca Hayat Durur

Kapitalistlerin makineleşmesinin gelişmesiyle işçisiz de para kazanabilecekleri iddialarına bir darbe de Nijerya'dan geldi. (Nijerya Telekomünikasyon Şirketi) NİTEL çalışanlarının grevi hemen hemen tüm Nijerya internet bağlantısı yanında bir çok ulusal ve uluslararası telefon bağlantısının yapılamamasını da beraberinde getirdi.

Hükümetin özelleştirmeye çalıştığı NİTEL tüm hatların çıkış noktasıdır. Devlet Telefon Şirketindeki grevle birlikte bağlantıların çalışamaz duruma gelmesi bu bağlantı hattını kullanan diğer telefon şirketlerinin de hizmet veremez duruma gelmesini sağladı.

5 Haziran günü NİTEL'in yaklaşık 10 bin çalışanı süresiz greve başladı. Çalışanların sorunlarının giderilmesi yerine Telekomünikasyon Şirketleri Birliği işlerinin zararından ve kar kaybından bahsetmeye başladılar. Başkan "telefon bağlantısının yapılamaması bir yana özel telefon şirketlerinin devrede kalabilmeleri için yeni yatırımlar yapması gerekecektir" diyerek çalışanların isteklerine cevap vermek yerine onları nasıl devre dışı bırakma arayışları içerisinde olduklarını

dile getirmişti.

Diğer taraftan bankalar da telekomünikasyondaki kopuktan müşterilerin kendi aralarında bağlantı kuramamaları dolayısıyla ne kadar zarar ettiklerini açıklamaktadırlar.

NİTEL çalışanlar aylar var ücretlerini alamamaktadırlar. Sendikadan yapılan açıklamaya göre geri ödenekler için 4 milyar Nijerya lirası gerekmektedir.

Hükümet bu ödenekleri verme yerine şirketi satarak bir yandan Şubat ayından beri çalışanlara olan vereceklerini silmeyi diğer taraftan da işlerinden olmalarını planlamaktadır. Haziran ayı sonuna kadar NİTEL'in özelleştirilme çalışmalarının tamamlanması planlanmaktadır.

MERKEZİ CEZAEVİ

Son günlerde tüm yazılı ve görsel basında seçim haberleri yanında, Merkezi cezaevinden kaçan beş mahkumun haberlerini okuyoruz. Bu mahkumlar kuzey'demiler yoksa güney'e mi geçtiler, yakalandılar mı, yakalanacaklar mı, nasıl olur da cezaevinden mahkumlar ellerini kollarını sallayarak kaçabiliyorlar gibi soru ve yorumları okuyoruz.

Ancak hiç kimsenin yazmadığı veya yazma gereği duymadığı konu, Merkezi Cezaevi çalışanları gardiyanlar ve oradaki yöneticiler iki yıla yakındır, Cezaevi'nin artık mahkum sayısına cevap veremediğini, hücrelerin kapasitesinin çok üzerinde mahkum barındırdığını, mahkumların yerlerde yattığını, koşulların çok kötü olduğunu, cezaevindeki gardiyanların dahi can güvenliklerinin olmadığını söylüyorlar, Cezaevi'ne uyuşturucu ve silah sokuluyor, mevcut görevlilerle bunlara engel olmanın mümkün olmadığını söylüyorlardı ve bir ay önce de gardiyanlar bu çerçevede eylem yapmışlardı. Hükümet ne yaptı? Cezaevi koşullarını daha da ağırlaştırarak Cezaevi'ni, mahkumların tabiri ile 'Nazi kampına' çevirdi.

Bir ülkede savaştan sonra önce cezaevi inşa edilir sonra da hastane, bu tüm dünyadaki

emperyalist savaşlardan sonra olduğu gibi, bizim küçük ülkemizdeki 1974' deki savaştan sonra da yaşandı ve şimdiki Cezaevi inşa edildi. O günlerde yeterli olan cezaevi şimdilerde ihtiyaçlara cevap veremez duruma geldiye, ülkeyi yönettiğini iddia edenler iki kere düşünmeli. Kimse ana rahminden düştüğü gün suçlu olmadığına göre demek ki kişileri suçlu duruma düşüre, bazı koşullar vardır ve bu koşulları da yaratanlar var. İşte esas suçlu bu koşulları yaratanlardır. İnsanlara önce yaşanabilir bir ülke yaratacaksınız, insanlara eşit işe, eşit ücret vereceksiniz, savaşın insanlar üzerinde yarattığı travmayı atlatabilecekleri koşulları yaratacaksınız ki ülkede cezaevlerine ihtiyaç duyulmasın.

Şimdi akla gelen bir iki soru var, ülkeyi yönetenler gelmiş, geçmiş tüm hükümetler insanların daha iyi koşullarda yaşayabilmeleri için ne yaptılar, işsizliği mi ortadan kaldırdılar, asgari ücreti yaşanabilir bir seviyeye mi getirdiler, ülke ekonomisini üretim üzerine mi kurdular, yoksa ekonominin lokomotifini kumarhaneler ve gece kulüpleri olarak mı düşündüler, artan kumar salonları ve artan fuhuş yuvaları ile milli geliri dengeye mi almaya çalıştılar? Yaşadığımız rejimi kollayan bu gibi hükümetlerin

yönettiği devletlerde çok doğaldır ki suçlular çoğalacaktır. Ancak bu noktada suçun büyüğü, o suç işleyenlerde değil, kişinin o suç işlemesi için olanak sağlayanlardadır.

Cezaevinden kaçmak da haliyle bir suçtur, ancak cezaevinde yatan mahkumların topluma kazandırılmaları için ne yapıyor, o insanların cezaevinden çıktıktan sonra yaşamları nasıl şekillenecek bunu hiç düşündünüz mü? Düşünmediyseniz sayın yetkililer sizler de suçlusunuz.

Merkezi Cezaevi müdürü son yaşanan olaylardan dolayı istifa etmiş, onurlu ve insan olan insana yakışır bir yaklaşım. Bu olayda rolü olan diğer yetkililer ne yapıyor. Özelde İçişleri Bakanlığı, genelde Hükümet ortakları, onlar ne yapıyor, yoksa bu olayda ihmali olan sadece cezaevi müdürü mü? Yok beyler sizlerin cezaevi müdürü kadar haysiyetiniz yoktur, nasıl olsa alıştınız, sosyal sigortalar battı, siz hariç herkes suçlu, kullanılması bile sakıncalı olan suları yıllarca suçlere içirdiniz, siz hariç herkes suçlu, cebimizdeki parayı akşamdan sabaha çaldınız, siz hariç herkes suçlu, bankalar bat(ırdı)tı, siz hariç herkes suçlu, uyuşturucu liselere kadar indi, siz hariç herkes suçlu, trafik can almaya hergün devam

ediyor, siz hariç herkes suçlu, kumarhaneler mantar gibi çoğalmakta, siz hariç herkes suçlu, ülkede yaşlı yok ettiniz, memleketi şantiyeye çevirdiniz, siz hariç herkes suçlu!

Evet beyler sizin sisteminiz bu, tüm bunlarda bizim gerçekten suçumuz varsa bizleri yargılayın, ancak sizlerde de Cezaevi Müdürü kadar birazcık insanlık haysiyeti kalmışsa üzerinize düşeni yapın, bu toplum ile daha fazla alay etmekten vazgeçin, unutmayın ki suçlusunuz beyler, cezaevinde yatan mahkumlar kadar suçlusunuz tarihin çöplüğü sizler gibi suçlularla doludur. Bu toplumun da, sizleri bu çöplüğe göndereceği gün bir gün gelecektir, sizin cezanız da bu olacak unutmayın.

Son olarak şunu soralım: Kıbrıs Cumhuriyeti hapishaneden kaçanları tutukladı ve bir tanesini de BM askerleri vasıtasıyla olsa dahi geri iade etti. Acaba Güzelyurtlu ailesinin cinayetini işleyen şüpheliler de Kıbrıs Cumhuriyeti makamlarına soruşturulmaları için teslim edilecek mi?

Kıbrıs Cumhuriyeti hükümetini işbirliği yapmamakla suçlayıp onların yaklaşımını aynen uygulayanlar patronların çıkarları için her türlü yöntem baş vuruyorlar.

E.K.I.M KÜLTÜR SANAT ÜRETİM MERKEZİ KOL FAALİYETLERİ

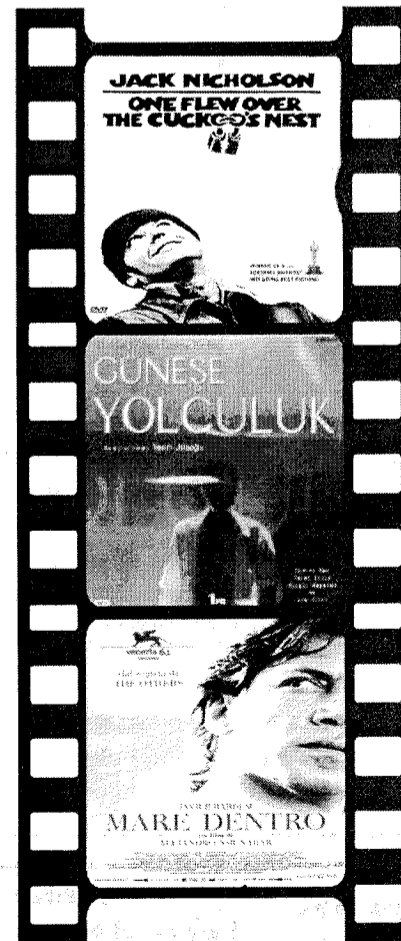
BAŞLIYOR!

E.K.I.M. KURSLARI ÇOK YAKINDA YENİ BİNAMIZDA BAŞLAYACAKTIR, İLGİ DUYANLAR KAYIT YAPTIRABİLİRLER. Bilgi için: 0533 863 66 60

Adres: Şehit Sıtkı Hasan Sokak No:5 Kızılbaş Lefkoşa

BİRLİKTE İZLEMELER, PAYLAŞMAK, TARTIŞMAK VE BİRLİKTE ÜRETMEK İÇİN, ÜCRETSİZ E.K.I.M. SINEMA GÖSTERİMLERİNE HEPİNİZİ BEKLİYORUZ!

10 Haziran Cumartesi

Guguk Kuşu

One Flew Over the Cuckoo's Nest
Yönetmen : Milos Forman
Oyuncular : Jack Nicholson, Louise Fletcher, Dean R. Brooks
Tür : Dram
ABD yapımı 1975
Süre : 129 dakika

17 Haziran Cumartesi

Güneşe Yolculuk

Yönetmen : Yeşim Ustaoglu
Oyuncular : Nevruz Şahin, Nazmi Kırık, Mizgin Kapazan
Tür : Dram
Türkiye-Hollanda-Almanya yapımı 1998
Süre : 108 dakika

24 Haziran Cumartesi

İçimdeki Deniz

Mar adentro
Yönetmen : Alejandro Amenábar
Oyuncular : Javier Bardem, Belén Ruoda, Lola Dueñas
Tür : Dram
İspanya, Fransa, İtalya 2004
Süre : 125 dak.

HER CUMARTESİ GECE Sİ SAAT 20.30 DA E.K.I.M KÜLTÜR SANAT ÜRETİM MERKEZİ NDE ADRES: ŞHT. SİTKİ HASAN SOKAK NO:5 KIZILBAŞ BİLGİ İÇİN: 0542 859 3510

İnşaat İşçileri Greve Gidiyor

Güney'de örgütlü inşaat işçileri sendikaları tarafından 20 Haziran günü Güney de ki tüm inşaat sektöründe 24 saatlik bir grev yapılıyor. Grev PEO ve SEK altındaki İnşaat İşçileri Sendikaları tarafından örgütleniyor. Sendikalar Güney'de inşaatlarda çalışan Kıbrıslı Türk işçilerin de greve katılımını sağlamak için geçtiğimiz günlerde Ledra Palace'da bildiri dağıttılar. Dağıtılan bildiriye ve konu ile ilgili olarak Güney'de çalışan Kıbrıslı Türk işçilerle yaptığımız röportajı aynen yayınlıyoruz.

Erhan ...:

20 Haziran da İnşaat İşçileri Sendikası tarafından grev düzenleniyor. Bu konu hakkında herhangi bir bilginiz var mı?

İşte haklarımızı savunacaklarımız diye birşey duyduk. Greve gitmeyi düşünürük. Yani iyidir. Haklarımız savunulmalı. Şu anda hiç hakkımız yoktur. Doğru düzgün alamıyoruz haklarımızı sağlık falan...

Sendikalar bu grev öncesinde siz işçilere ulaşarak grevin nedenleri ile ilgili bilgilendirme yaptılar mı?

Hiç. Hiç öyle birşey olmadı. Yani en azından bize gelmediler. Dün sadece dağıldı bir kağıt işte ne, ne olacak o kadar.

Sendikalar bu greve katılmayan işçilerin

grev kırıcı olacaklarını söylüyorlar. Bu konu da ne düşünüyordunuz?

Bilmem. Biz yani özelde işlerik katılsak da katılmasak da bize bir şey olmaz. Zaten sendikalıda değilim, olmayı da düşünmem. Bizim bir arkadaş vardı, sendikalıyı. İşten ayrıldı gitti sendikaya iş bulsunlar diye. Buldu bir iş sendika ama adam Rumca bilmez. Goydular gendini Rumca isteyen bir işe. Sonra adama dedi sendikaya ki rumca bilmem ben, başka bir iş bulmak lazım. Sendika dedi gendine beyenirsen galın biz başka iş bulamayık sana. O yüzden ben inanmam sendikalara.

Sendikalar şimdiye kadar sizleri örgütlemek için ne gibi çalışmalar yürüttüler?

Hiçbir çalışma yürütmüyorlar. Bu da bir nedendir işte sendikalı değilim.

Tayfun Diçer:

20 Haziran da İnşaat İşçileri Sendikası tarafından grev düzenleniyor. Bu konu hakkında herhangi bir bilginiz var mı?

Var tabi. En azından geçen günkü bildiri ile haberdar edildik. Destekliyoruz tabi böyle bir şeyi.

Sendikalar bu grev öncesinde siz işçilere ulaşarak grevin nedenleri ile ilgili bilgilendirme yaptılar mı?

Bilmiyorum.yani en azından bize denk gelmedi yani bana yapılmadı. İşte bir tek bu bildiri dağıtıldı.

Sendikalar bu greve katılmayan işçilerin grev kırıcı olacaklarını söylüyorlar. Bu konu da ne düşünüyordunuz?

Muhakak. Ama herkesimden de aynı bir ses çıkacak diye birşey yok. Tabi ki çoğunluk katılacak ama katılmayanlar da olacak tabi.

Sendikalar şimdiye kadar sizleri örgütlemek için ne gibi çalışmalar yürüttüler?

Zaten buradan geçiş zamanımız sadece beş dakikadır burada böyle bir çalışma yapamazlar.

Bildiri dağıtımından başka birşey olmuyor. Bizim iş yerlerimize de gelmediler.

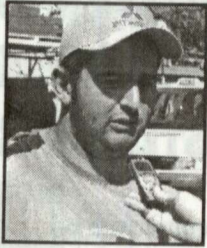
Şakir Gençer:

20 Haziran da İnşaat İşçileri Sendikası tarafından grev düzenleniyor. Bu konu hakkında herhangi bir bilginiz var mı?

Vardır. Çünkü bizi de grev kapsayacak. Biz PEO Sendikasına bağlı olduğumuz için katılacağız. Bütün herkes duracak. Hele öyleden sonra 11:00' bütün işler duracak.

Sendikalar bu grev öncesinde siz işçilere ulaşarak grevin nedenleri ile ilgili bilgilendirme yaptılar mı?

Bir para konusudur sanırım bunlar. Yani bizim hakkımız vardır. Aldığımız 4 liralık zam yeterli olmadığı içindir sanırım. Sendikalar baskı yapmak isterler. Ve greve gidilecek. Ve bu 20

sindeki grevden sonra belki süresiz olur.

Sendikalar bu greve katılmayan işçilerin grev kırıcı olacaklarını söylüyorlar. Bu konu da ne düşünüyordunuz?

Olacaklar. Olması lazım. Bir kişi yaparsa da diğerleri yapmaz olmaz.

Birlik olmak lazım. Sendikaya bağlı olmayanların zaten bu konu hakkında bilgisi var. Herkese duyuruldu. Herkes katılmalı yani.

Sendikalar şimdiye kadar sizleri örgütlemek için ne gibi çalışmalar yürüttüler?

Çok birşey yapmadılar. Ama ilgileniyorlar ellerinden geldiği kadar.

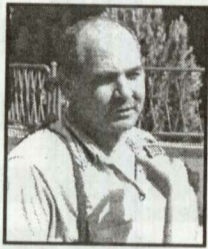
Cemal Özçimen:

20 Haziran da İnşaat İşçileri Sendikası tarafından grev düzenleniyor. Bu konu hakkında herhangi bir bilginiz var mı?

Hayır benim hiçbir bilğim yoktur.

Sendikalar bu grev öncesinde siz işçilere ulaşarak grevin nedenleri ile ilgili bilgilendirme yaptılar mı?

Hiç yahu. Bizim iş yerine da gelmediler. Ben iki senedir çalışırım bir sendikacı bile görmedim.

Dün sadece kağıt dağıdırlardı burda en azından oradan bir bilgi edindik.

Sendikalar bu greve katılmayan işçilerin grev kırıcı olacaklarını söylüyorlar. Bu konu da ne düşünüyordunuz?

Yöğmiyelerimizi ödeyecek mi bize sendika?

Sendikalar şimdiye kadar sizleri örgütlemek için ne gibi çalışmalar yürüttüler?

Hiç görmedik. Hiçbir sendikacı görmedik.

Greve çağrı amaçlı dağıtılan bildiri...

İNŞAAT İŞÇİLERİ!

20 HAZİRAN 2006 SALI GÜNÜ HAYDİ GREVE!

İNŞAAT İŞÇİLERİ VE KAZANIMLARIMIZ TEHLİKE ALTINDA!

İŞVERENLERİN KABALCILIK SİSTEMİNİ DAYATMA TAVRINI KABUL EDİLEMEZ!

BUNUN İÇİN 20 HAZİRAN SALI GÜNÜ İNŞAAT İŞÇİLERİNİN 24 SAATLİK GREVİNE HEP BİRLİKTE KİTLESEL OLARAK KATILMALIYIZ!

HAKLARIMIZI VE KAZANIMLARIMIZI GÜÇLÜ KATILIMIMIZ VE BİRLİĞİMİZ İLE KORUYACAĞIZ!

MÜCADELE EDEREK KAZANACAĞIZ!

TALEPLERİMİZİ KAZANMAK İÇİN GREVLE İLGİLİ TOPLANTILARA KATILARAK KARARLILIĞIMIZI VE GÜCÜMÜZÜ GÖSTERELİM!

İnşaat sektöründe çalışan meslektaşlar, Grevimizi korumak için saah saat 10:00'a kadar işyerlerimizde olalım.

11:00'de ise aşağıdaki toplantı yerlerine gidelim.

LEFKOŞA: PEO Binası

LİMASOL: SEK Binası

LARNAKA: SEK Binası

BAF: PEO Binası

PARALİMNİ: SEK Binası

İNŞAAT İŞÇİLERİ SENDİKALARI YÖNETİM KURULU

İnşaat İşçileri Sendikaları'ndan

İNŞAAT SEKTÖRÜNDE ÇALIŞAN KIBRISLI TÜRKLERE MESAJ

İnşaat sektöründe çalışan kardeşlerimiz, sizi içten ve sıcak bir şekilde selamlıyoruz.

Meslektaşlar, Yıllarca Kıbrıslırum KıbrıslıTürk emekçiler inşaatlarda, madenlerde ve daha pek çok alanda birlikte çalışıyorlardı.

Aynı sorunlarla karşı karşıya oldukları işyerlerinde birlikte verdikleri ortak mücadelelerin sonucunda elde edilen önemli kazanımlardan bugün de yararlanmaktayız.

2003 Nisan'ında Yeşil Hat'taki sınırlamaların kısmen kaldırılmasının ardından, binlerce KıbrıslıTürk özgür bölgede Kıbrıslırum meslektaşlarıyla birlikte çalışmaya başladı.

Daha ilk andan itibaren KıbrıslıTürk emekçi meslektaşlarla ilgilenen ve onları kucaklayan sendikalar, KıbrıslıTürklerin diğer çalışanlarla aynı koşullar altına çalışmalarını ve aynı haklardan yararlanabilmeleri için zor koşullara rağmen önemli çabalar gösterdiler.

KıbrıslıTürk çalışanların haklarını bilmemesinden yararlanan işverenler, onları ucuz işgücü olarak kullanmaya ve bu şekilde diğer çalışanlar aleyhine haksız bir rekabete yol açmaya çalışmaktadırlar.

İşverenler kabalılığı kullanarak, emekçilerin bütün sosyal kazanımlarını ve toplu sözleşmeleri ortadan kaldırmayı hedeflemektedirler.

Böyle birşeyin olmasına kesinlikle izin vermemeliyiz.

İşverenlerin doymak bilmez tavrının ve herşeyi kendi isteklerine göre belirleme anlayışlarının devam etmesine izin vermeyeceğiz.

Meslektaşlar, 20 Haziran'da inşaat sektöründe 24 saatlik grev ilan edildi.

İnşaat İşçileri Sendikaları sizi kitlesel ve dinamik olarak greve katılmaya çağırılmaktadır.

Grev günü hiçbir emekçi inşaat sektöründe çalışmamalıdır.

İnşaat işçileri olarak hiçbirimiz grev kırıcısı olmamalıyız, işverenlerin oyununa gelmemeliyiz.

İNŞAAT İŞÇİLERİ SENDİKALARI YÖNETİM KURULLARI

9 Haziran 2006

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Posta Adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sok.

No:5 Kızılbaz Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7

K.Çiftlik Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 74 872

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net